

NACAĞ

CEMAL HÜNAL/ERTUĞRUL ODABAŐI

1

EXT.GÜN. YALOVA, DENİZ OTOBÜSÜ ISKELESİ:

Sabahın erken saatleri, Mart-Nisan ayı:

Feribot Topçular iskelesine yanaşmaktadır.

Beyaz bir Range Rover'ın içinde Ozan(27) direksiyonda, koltuğunu arkaya yatırmış, birasını yudumlamaktadır. Yanında Selin(25), arka koltukta Ece(25), Barış(27) ve Yağız(20) akşamdan kalma derin bir uykudadırlar. Belli ki varlıklı çocuklardır ve haddinden fazla eğlenmişlerdir.

Feribot iskeleye yaklaşır. Arabalar motorlarını çalıştırmaya başlarlar.

Ozan acele etmez. Güneş gözlüklerini indirir. Gözleri kan çanağı gibidir. Selin'i süzmeye başlar. Kızın elini keline çekip öper.

Feribotun rampası açılır, yavaş yavaş iskeleye doğru iner. Çelik rampa gürültüyle beton iskeleye yerleşir. Araçlar teker teker inmeye başlar.

Arkadaki araçlar korna çalmaya başlar. Ozan motoru çalıştırır. Selin yarım yamalak uyanır. Ozan birden gaza yüklenir. Pembe dikiz aynaları olan bir Toyota Yaris Ozan'ın birden önünü keserek rampayı geçip gazlayıp gider.

2

EXT.GÜN. YALOVA, DENİZ OTOBÜSÜ ISKELESİ:

Ozan'ın ani freniyle arabanın içindekiler savrulur. Bir anda Ozan 'cool'unu kaybeder ve ana avrat küfrederek gaza yüklenir.,

SELİN
AY OZAN MANYAKMISIN! NOOLUYA YA!

OZAN
Duvara monte edicem o Yaris'i!

İskelenin çıkışına doğru arabasını hızla sürer. Toyota Yaris'in çıkıştan geçtiğini görür. Diğer araçlar çıkışı yavaşlatmıştır.

OZAN
Kaçtı am/

SELİN
KÜFRETME!!!

Ozan gözlüklerini üzerinden Selin' bi bakış atar.

YAĞIZ
Nerdeyiz abi?

3 EXT/INT.GÜN. YALOVA SAHIL YOLU:

Sahil yolu bomboştur. Beyaz Range Rover sürat yapark ilerlemektedir. Yol boyunca yeşil ormanlar, kötü yapılaşma, güzel sahil ve tuhaf modern yapılardan oluşan tuhaf bir karmayı izleyerek Yalova'ya gireriz.

Arabanın içindekiler itişip kakışır, birbirlerine inat müzik değiştirir, bira içer, ötekinin üzerine döker, bir benzinlikten alınmış sandviç ve gofretleri paylaşırlar.

4 EXT.GÜN. TERMAL YOLU:

Araba Yalova'nın içinden kötü yapılaşmaların arasından geçerek iki tarafında dev çınarlar olan bir yola çıkar.

Harici olarak arabadan gelen müzik devam eder.

Solda Gökçedere barajı görünür.

Araba ana yoldan ayrılır, Gökçedere'nin içinden geçerek iki tarafı ormalık bir yola çıkar.

5 EXT/INT.GÜN. ORTABURUN YOLU:

Yol kenarında bir çiçek görürüz. Doğaya hakim olan sessizliği arabanın sesi bozar. Araba geçip gider.

Araba yeşilliklerle çevrili tepeden yukarı çıkmaya başlar.

Sol tarafta ormanın ortasında bir çöplüğün yanından geçerken başıboş köpekler yemek aramaktadırlar.

Araba tepeye varığında muhteşem bir manzara görürüz. Ard arda yemyeşil tepeler dizilmiştir.

Saat 08:00'i gösterir.

Yol kenarında derme çatma ahşap çitler, aşağıda vadide bahçeler görünür. Araba Ortaburun tabelasını yavaşlamadan geçer.

6 EXT/INT.GÜN. ORTABURUN YOL-ORTABURUN KÖYÜ, ARABA:

Yol boyunca sağda solda köpekler, tavuklar, taştan, betondan derme çatma evler ve ineğini otlamaya götüren bir teyze görür. Ozan arabanın camını açar, müziği kapatır ve yavaşlar.

Köy, tipik bir ormancı köyüdür. Yol üzerinde ona merakla bakan köylüye (reel) sevimli bir ifadeyle başıyla ve el sallayarak selam verir.

Köylü, uzun süre arkasından el sallar.

EXT.GÜN. ORTABURUN MEYDAN:

Ozan parke taş döşeli yeni bir caminin hakim olduğu köy meydanına varır.

FILİZ(38), pembe yanalı Toyota Yaris kahvenin önüne park etmiş, arabadan çıkmıştır.

Ozan araba ve Filiz'i görür.

OZAN
EHLİYETİ KERHANEDEN Mİ ALDIN
OROSPU!!!

SELİN
OZAN!!!

Ozan gaza basar, patinaj çekerek orman yoluna doğru eğreti bir mavra yapar ve Beyaz Range gözden kaybolur.

FİLİZ
(sinirli kendi kendine
mırıldanır)
Allah belanı versin...

KAHVECİ
Tanıık mı abla?...

FİLİZ
Hayır...

Kahveci, Filiz'in tepkisine şaşırır.

FİLİZ
Bunlar manyak sınıfına
girenlerden...

KAHVECİ
Hııı...

FİLİZ
İyimisin dede?

Meydanı geçmekte olan YAŞLI KÖYLÜ süratle geçen arabaya sövmektedir.

YAŞLI KÖYLÜ
(Kızgın bir şekilde) Yetiş te,
eceline kavuş! (Elindeki bastonu
sertçe yere vurur.) Allah
belanızı versin emi... Gittiğiniz
dağ yutsun inşallah, gavurun
oğulları...

Köylüler eğlenmektedir, amcanın pek ciddiye alınmayan bir kişi olduğu bellidir.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

YAŞLI KÖYLÜ

Zaten şehirli kısmından bir tane hayırlı iş çıkmaz. Nerde... Fasulya ekmemiş hayatında!

FİLİZ

Amca, amca, amcacım... (Adam nihayet susmuştur.) Sinirlenme bu kadar yazık sana...

YAŞLI KÖYLÜ

Ohoo sen de niye geldin kim bilir buralara?

FİLİZ

Bu kadar sinir yapma sonra felç olur kalırsın bu yaşta!

KAHVECİ

Aldırma sen ona hep sinirlidir. (Yaşlı köylüye dönerek) Yaşar Amca... tamam misafire ayıp oluyor. Camiiye gitmiyon mu hem sen?

Yaşlı köylü, söylenerek arkasını döner ve uzaklaşır.

YAŞLI KÖYLÜ

Sende belanı almaya mı geldin buraya?...

KAHVECİ

Neyse abla, sen Yaşar Amca'ya bakma o arada söylenir öyle, yaşlılık de, ver geç.

Filiz, üstünü başını düzeltir. Tek başına oturan bir köylü oturduğu yerden kalkarak Filiz'e yerini verir.

KÖYLÜ 1

Buyur abla gel böyle otur.

FİLİZ

Rahatsız olmasaydınız. Teşekkürler. Ben oturmiyim..

KAHVECİ

Bi çay vereydim?

Kahveci tepside bir bardak alıp Filiz'e uzatır. Filiz, gülümser. Çayın içinden kaşığı çıkartır, şekerleri tepsiye geri koyar.

FİLİZ

Mmm... Çay güzelmiş...

KAHVECİ

Suyundandır...

(Merakını sürdürür)

Hayırdır köyde birine mi geldiniz? Bir iş bir neyin mi var? Hasta mı var? Haberimiz olurdu... Sağlık ocağına mı geldin? Muhtarı mı arıyon?

FİLİZ

(Bu aceleci sorular karşısında eğlenmiştir.) Yok yok, sakin ol. Muammer Usta diye birini arıyorum. Demircilik yapıyormuş buralarda.

Kahvecinin ve soruyu duyan diğer köylülerin yüzü düşer. O dakikaya kadar konuşmaları dinleyen birkaç köylü önlerindeki işlerle meşgul olmaya geri dönerler. Kahvecinin sevecen ifadesi belirgin bir şekilde azalmıştır.

MENGENE RECEP, diğerlerinin aksine olaya kulak kabartmış görünür.

FİLİZ

Tanıdık değil mi? Eğer yerini bilen biri varsa söylemesini rica edicem.

MENGENE RECEP

Helim'i soruyo....

KAHVECİ

Bildim!...(Mesafeli bir tutumla.) Doktorsun, Muammer Usta'yı arıyorsun. Ne yapıcan Muammer'i?

FİLİZ

Ne yapacağım beni ilgilendirir. Yerini biliyorsanız söyleyin yeter.

Kahveci, bu konuya karışmak istemediğine karar vermiştir.

KAHVECİ

Ben bilmem yerini...

Filiz, sorgulayıcı gözlerle kahveciyi süzer.

FİLİZ

Peki bilen başka biri var mıdır?

Kahve ahaliyi iyice ikirciklenir.

KAHVECİ

Bilmem ben...

FİLİZ

Kesin bilirsin sen... Kahveci
bilmezse başka kim bilebilir ki?

Kahveci, daralmıştır.

KAHVECİ

Belki Selim Usta bilir yerini...
Çırağıydı evvelden... O'na sor...
İleride dükkanı, şurdan gittin mi
bulursun hemen, örsün sesine
git... erkenden açar o...
yerindedir şimdi.

Filiz, alacağını elde etmiş bir gururla çay bardağını
masaya bırakır, yürümeye başlar.

KAHVECİ

Abla...
(eliyle işaret ederek)
Dükkanın önünü kapattın bak olmaz
burası... Çek şöyle caminin
dibine...

FİLİZ

Aman! Turistik tesis sanki...
kahve işte... dursun... gelip
alcam...

KAHVECİ

Fesüpanallah...

Filiz, uzaklaşırken kahveci dükkana girer. Mengene Recep,
Kahvecinin gözden kaybolmasını bekleyip Filiz'in peşine
düşer.

8

EXT. GÜN. ORTABURUN, SOKAK:

Filiz, sokağın sonuna doğru yürümektedir. Bozuk bahçe
çitleri ve düzensiz sokağa bakar. Etrafta tek tük insan
vardır.

Bir evin önünden geçerken, elinde bir nacakla odun kesen
TEYZEYİ görür. Teyze, elindeki aleti büyük ustalıkla
kullanmaktadır, salladığıyla vurduğunu tek seferde
koparır.

FİLİZ

Maşallahın var anne!

Teyze, işini bölmeden cevap verir sert bir hamleyle odun
parçasını böler.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

TEYZE

Sağol evladım... Birini mi sorcan?

FİLİZ

Selim usta varmış burlarda, demirci...

TEYZE

Şu evin berisiden git varırsın kızım, örsün sesine git...

FİLİZ

Eyvallah anne kolay gelsin...

TEYZE

Sağolasın... O Selim olacak deyyusa da söle beş para etmez dövdüğü nacak, ağzı dönüyo...

FİLİZ

Merak etme, derim...

Mengene Recep, aradan dereden bir yerden çıkagelir. Kendisi dışarıdan bakıldığında güven vermeyen, sinsî bir surat ifadesine sahip garip itici bir karakterdir. Saçı sakalı dağınıktır. Köyün delisi diyemezsiniz ama dışarıdan gönül rahatlığı ile ön yargıyla bakılabilir. Sırtında bir çifte asılıdır, ayakkabılarından biri bariz bir şekilde yırtıktır.

MENGENE RECEP

Ben götürürüm ana!

TEYZE

Evinin yolunu bilmeyen sen ha!

Filiz, bu tuhaf adama biraz şüpheli bakar.

FİLİZ

Yok ben bulurum sağolasın...

Filiz, yürümeye devam eder, arkasından geliyor mu diye bakınır, Mengene Recep takiptedir.

9

EXT.GÜN. ORTABURUN, ESKİ SOKAK:

Filiz, köşeyi döner, yürümeye devam eder. Mengene Recep, hemen arkasından gelir. Selin, uzaktan gelen çekicinin örse vurma sesini duyar, hızlanır.

MENGENE RECEP

Muammer Usta'yı ne edeceksin sen?

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

FİLİZ
(Mesafeli) Herkes ne kadar meraklı burda...

MENGENE RECEP
Bu hava güzel kuş yapar akşama...
(Sırtındaki çifteye dikkat çekerek) Çulluk vurdun mu hiç sen?

FİLİZ
(Anlam veremez.) Efendim ne dedin? Nasıl? Hayır vurmadım. Neden ki?

Yürüdükçe örs ve çekicinin sesi yaklaşır.

MENGENE RECEP
Doktor musun sen? Muammer Usta'yı ne edeceksin? Ne doktorusun?

FİLİZ
Onkolog... kansere bakarım ben.

MENGENE RECEP
Benim dişlerim ağrıyor onlara da bakar mısın?

FİLİZ
Onun için dişçiye gitmen lazım... Ben anlamam.

MENGENE RECEP (SÜRDÜRÜR)
Muammer Usta'yı napacaksın ki sen? Kanseri mi olmuş?

FİLİZ
Yardım edicem...

MENGENE RECEP
Muammer ustaya ne yardımı edeceksin?

FİLİZ
Hayırlı bir şey...

MENGENE RECEP
Yani sen koca şehirden buraya sırf Muammer'e yardım etmek için mi geldin?

FİLİZ
İnanması zor değil mi?

MENGENE RECEP
Valla zor... Ne doktoruydun sen?...

FİLİZ
Diş doktoru değilim...

MENGENE RECEP
Heee... O zaman ne yapcan Muammer
ustayı?

Selim Usta'nın dükkanına neredeyse varmışlardır. Filiz,
Mengene'nin tekinsiz görüntüsünden ve garip sorularından
sıkılmıştır. Başından savmak ister.

FİLİZ
Geldik sayılır. Sen istersen
yorma kendini. Bak hava da güzel
kargaları falan avlarsın.

MENGENE RECEP
(Anlamamış gibi bakar)Kargalar
avlanmaz ki...

Mengene Recep, yürümeyi keser, Filiz'in arkasından
bakakalır.

Filiz, Demirci atelyesine doğru minik hızlı adımlarla
arkasına bakmadan yürür.

10 **EXT.GÜN. DAĞ YOLU:**

Beyaz Range Rover, dağ yolu boyunca ilerlerken müziğin
yüksek sesi 'HAYKO' veya 'NEKROPSİ' ormanın sessizliğinde
yankılanır.

11 **EXT/INT.GÜN. ARABA, YAYLA YOLU:**

Ozan(25), arabayı kullanmaktadır, yol boyunca çalınan
yüksek sesli müzike eşlik eden arkadaşlarından rahatsız
olmuştur. Direksiyondaki kumandadan teybi kapatır.

SELİN
Aaa! Niye kapattın?

Ozan, soruya cevap vermez.

BARIŞ
Böyle daha iyi bence... Gerçi
Ozan en azından fikrimizi
sorabilirdi. (Gülümser)

ECE
Adam arabanın sahibi oğlum?
(Gülerek) Burada demokrasi yok
baksana etrafına vahşi
doğadayız...

Bu sırada Yağız(24), Ozan'ın kardeşi, arka koltukta
olayları sadece seyirci gibi izlemektedir.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

OZAN

Kardeşim... Yolun sonuna geldik,
kafam ağrıdı artık. İki dakika
huzur lan? Çok mu?

Dikiz aynasından arkada oturanlara bir bakış fırlatır.

SELİN

(Camdan dışarı bakarak) Karar
verilmiştir, Ozan Bey her zaman
olduğu gibi son noktayı
koymuştur. Lütfen boşuna nefes
tüketmeyelim.

Ozan, Selin'e sinirli bir şekilde bakar.

SELİN (SÜRDÜRÜR)

(laf oturtur)

Ormana geldik... ona göre
davranıyoruz sanırım.

OZAN

(Hafifçe başını sallar) Hay hay
demek böyle olalım istiyorsun...
(Yüzünde kibirli bir ifadeyle)
Maymunu ormandan çıkarabilirsin
bebeğim ama ormanı maymundan
asla...

SELİN

Ayyy... Gelmedik mi hala?

OZAN

Müziği kapattım diye gelinen
nokta bu mudur?!

BARIŞ

(Ortamı sakinleştirmek için
espiri yapar)

Erkek ve kadın arasında ki tipik
haller, şekil 1A.

O sırada ayılmak için birşeyler içmekte olan Yağız,
ağızındaki içeceği püskürtür.

YAĞIZ

(Gülerek.)

Aynen şekil 1A.

ECE

Bilge baykuşum konuştu.

BARIŞ

Yahu ne var? Bir kadın ve erkeğin
ne için tartıştığının önemi yok.
Önemli olan kimin haklı
olacağıdır.

ECE

Hı hı... Hı hı... Kimden alıntı yaptık yine bakalım bu sefer? Mevlana? Murathan Mungan? Elif Şafak?...

Araba, önündeki viraja hızla girer, içindekiler biraz savrulur. Bir önceki gece içkiyi fazla kaçırmış olan grup biraz sarsılır.

SELİN

Offfff.... Yeterrr.

ECE

(Fısıldayarak)
Sakin ol Ece, sakın ol...

YAĞIZ

(Gülmektedir)
Dur Abi dur yeter kusucam.

BARIŞ

Erkeğin galip gelme reaksiyonu
şekil 1B...

OZAN

Barış hiç komik değilsin...

SELİN

(Ozan'a laf oturtur)
Evet barış hiç komik değilsin bak adamı ne hale soktun! Hep senin yüzünden...

Tekrardan müziği açar. Bu sırada radyoda Beatles'tan Ob La Di, Ob La Da çalmaktadır.

OZAN

Hiç olmazsa müzikle susuyorsunuz.

BARIŞ

Ve kadının fendi erkeği bir kez daha yendi!

Selin, başını cama doğru çevirir, yüzünde kazanmış halli bir tebessüm vardır.

12

EXT.GÜN. DAĞ YOLU:

Beyaz Range Rover, dağ yolu boyunca hızla ilerlerken müziğin yüksek ve neşeli sesi ormanın muhteşem güzellikteki sessizliğinde acı içinde yankılanır.

INT.GÜN. ARABA, YAYLA YOLU:

Arabadakiler, gözlerini dışarıdaki yeşilin güzelliğine dikmişler huzursuz bir şekilde seyretmektedirler.

Ozan, sanki daha iyi görecekmış gibi direksiyona yaslanır ve arabanın ön camına doğru kafasını eğip ileride bir tepeyi işaret eder.

OZAN

Oteli bu dağın tepesine kurucuz
işte, bakın tam oraya...

ECE

Güzelim manzarayı bozmak için bu
kadar zahmete girme bence. Ne
gerek var?

OZAN

Evet, insanlar bu güzelim
manzarayı seyretsınler diye
yapıyoruz.

ECE

Çok komiksin Ozan...

OZAN

Nerden geldiniz kızım siz uzaydan
mı? Şu dağın başına medeniyet
getiriyorum! Tek tek bana
teşekkür etmeniz lazım. Bak... şu
elektrik direklerini
görüyorsunuz? Bak bi tane daha...
bak... bak... Babam diktirdi
bunları...

Dikiz aynasından Yağız'a bakar. Kardeşinden destek beklemektedir.

BARIŞ

Medeniyet getiriyorum... Bu
sözler biraz tanıdık geliyor.
Hernan Cortes, Napoleon
Bonaparte, George Bush...
Adolf...

OZAN

Amma çok adam tanıyorsunuz siz
karı koca?

ECE

Evli değiliz biz, liberal bi
çiftiz!

OZAN

Ampul olmadan ne yaparsın merak
ediyorum Barış... Sevgilim ne

(Diyalogun devamı sonraki sayfada)

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

OZAN (Sürdürür)
düşünüyor bu konuda, merak
ediyorum.

SELİN
(Kayıtsız)
Bilmem, sen herşeyi daha iyi
bilirsin!

OZAN
Yapma Selin uzatma lütfen... Bak
nerelere geldik sen hala ufacık
şeylere takılıp kalıyorsun...

Araba dağ yolunda hızla ilerlemeye devam eder.

14 **EXT.GÜN. SELİM USTA OCAĞI:**

Filiz, Selim Usta'nın ocağını bulmuştur. İçeriden örse vurulan çekicin sesi duyulmaktadır. Filiz, merakla içeri bakar.

Dükkanın düzensiz bir görünüşü vardır, sağda solda kullanılmaz halde demir yığınları göze çarpar. Girişte birkaç parça çan ve kayış Filiz'in gözüne takılır. Giriş kapısına dayalı bir şekilde duran eski at arabası tekerine çarpmadan bahçe kapısından içeri girer.

Filiz, kafasından neler söyleyeceğini kısaca düşünür. Dükkanı biraz daha süzdükten sonra içeriye girer.

15 **INT.GÜN. SELİM USTA OCAK:**

Selim Usta (38), demir tozu ve dumandan kararmış kıyafetler giymiş, dövdüğü nacağa konsantre olmuş bir şekilde çalışmaktadır. Elleri, yıllar yılı demir dövmekten kararmış, şişmiş ve nasırlar adeta parmaklarını yutmuştur.

Filiz'in içeriye girdiğini gördüğü halde elindeki nacağı dövmeye devam eder. Sadece gözlüklerinin üstünden Filiz'i öylece bir süzer.

FİLİZ
Kolay gelsin. Selim Usta?

Selim Usta yabancı birinin ona ismiyle hitap etmesine biraz şaşırması olacak, elindeki nacağı daha hafif döverek işine devam eder.

SELİM USTA
(Şüpheli bir
tavırla)Sağol... Bahçe de
satılık değil...

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

FİLİZ

(Dükkanın içini ve yapılan işi inceleyerek.) Ben Filiz Boratay... doktorum. Muammer Usta'yı görmem gerekiyor... Kahveden senin bildiğini söylediler.

SELİM USTA

Muammer Usta!...

Usta çalıştığı nacağı ateşin içine yerleştirir. Sırtını Filiz'e dönmüştür.

FİLİZ

(kısaca bir duraklar.)Eee, evet ben Muammer Usta.

Ustanın arkasını dönmesini fırsat bulup dükkanı biraz daha inceler. Gözüne duvarın solundaki bir mitolojik figür resmi takılır. (burada çirkinliği yüzünden tanrıların katından kovulan demirci Hephaistos'a ait bir resim görürüz.) Konuşma ilerlerken bir süre resmi görürüz.

Selim Usta işine devam etmektedir. Henüz yüzünü Filiz'e dönmemiştir.

SELİM USTA

Ne yapacan Muammer Usta'yı? Niye arıyorsun?

Filiz, lafı uzatmaktansa konuya girmenin iyi olacağına karar verir.

FİLİZ

10 sene kadar önce Muammer Usta oğlu...(dosyayı gösterir) Can'ı tedavi için İstanbul'a getirmiş.

Selim usta, nacağı ateşten alır tekrar örsün üzerine koyar ve bir süreliğine işe ara verir.

FİLİZ(SÜRDÜRÜR)

Ben de dosyasını buldum...

SELİM USTA

Bilirim! Adamın hayatını maf ettiniz! Ustanın ne evi kaldı ne de ocağı... Ona dedim seni oralarda soyarlar diye ama dinletemedim. Oğlu şifa bulsun diye her şeye katlandı ama...

FİLİZ

(Sözünün kesildiğine aldirmeden.) O zamanlar ben yoktum... Neyse dediğim gibi tedavi sürecinin ne

(Diyalogun devamı sonraki sayfada)

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

FİLİZ (Sürdürür)
olabileceğini... daha doğrusu
Can'ı görmek için geldim.

Usta, örsün başına geçer. Nacak'ı dövmeden önce ısısını kontrol eder. Bir yandan sevimsiz bir ses tonuyla söylenmektedir.

FİLİZ
Bak Selim Usta artık zaman
değişti. Belki yardımcı
olabilirim Can'a.

SELİM USTA
(Kendi kendine söylenircesine)At
çalındıktan sonra ahırın kapısı
kapatsan nolur kapatmasan nolur.

FİLİZ
O zamanlar ben o ahırda
değildim... Olsam inanın elimden
gelenin en iyisini yapardım.

SELİM USTA
Anlıyorum...

Filiz, Selim Usta'yı kıvama getirdiğini düşünür. Yanındaki süngerleri dışına çıkmış eski sandalyeyi işaret ederek sorar.

FİLİZ
Oturabilir miyim?

Selim usta, yan dönüp sadece başıyla onaylar.

SELİM USTA
Tedavisi var mıdır peki?

FİLİZ
Yani... bir anda değil... Ama
parça parça hastalık
hafifletilebilir...

Selim usta, duyduğu cevaptan memnun olmamış bir tavırla nacak'ı tekrar örsün üzerine koyar. İşini yapmaya koyulur.

FİLİZ
Buraya yardım edebileceğimi
düşündüğüm için geldim... Siz
Muammer ustanın yakın
arkadaşıydınız değil mi?

Selim Usta, Filiz'in telkin edici sözlerini yararsız bulur, Nacak'ı dövmeye devam eder.

SELİM USTA

Baba gibiydi benim için...
Çırağıydım... İyi ustaydı, ağaca
çıkarsa pabucu yerde kalmaz o
cinsten. Oğlanı... Can'ı...
Büyüdükçe onun da sıkıntısı
büyüdü... köylük yer işte ne
yapabilirsin ki... çok dalga
geçtiler, alay ettiler...

Nacak'a biraz daha sert vurmaya başlar tersini çevirir bir
daha çevirir.

SELİM USTA(SÜRDÜRÜR)

Dışladılar çocuğu,
barındırmadılar köyde. Ben de
artık varamaz oldum yanlarına...

Selim usta, kendine kızmış bir halde Nacağa daha sert
vurur.

FİLİZ

Anlıyorum, peki şu an nerede
oturduğunu biliyor musunuz?

Selim usta, eski hatıranın sıkıntısından kurtulmak için
Nacağı dövmeği bırakır, yeleşinden çıkardığı bezle alnını
siler. Dükkandan dışarı bakar.

SELİM USTA

Görmüyorum uzun süredir... Bilse
bilse çocuğun dayısı Ayı Süleyman
bilir herhalde...

Filiz, sürekli birilerine yönlendirildiği için kızgındır.
Sandalyeden kalkar.

FİLİZ

Ne köy ama... Peki... Süleyman
beyi nerede bulabilirim?

Selim usta, gözlerini daldığı yerden kopartır. Ona
sorulana duymamıştır, işine koyulur.

FİLİZ(SÜRDÜRÜR)

Nerde oturuyor biliyor musunuz?

Selim usta, nacağı sert bir şekilde dövmeğe devam eder.
Filiz, cevap gelmeyeceğini anlar.

FİLİZ

Yolda yaşlı bir kadın nacağın beş
para etmediğini ağzının döndüğünü
söylememi istedi...
(cevap gelmeyeceğini anlar)
Sizde iyi günler...

Filiz, çıkar gider.

EXT.GÜN. ORTABURUN, ORMAN KIYISI YOL:

Filiz, kahve önüne doğru yürürken kendi kendine söylenir.

FİLİZ
Yok o bilir yok Ayı bilir... Ne
acayip bir köy burası...

Filiz, karşısındaki çayırın ortasında odun yüklü bir eşekle birlikte iki köylü görür, yardım edebileceklerini düşünerek onlara doğru ilerler.

Köylüler de ona doğru yaklaşırlar. İkisininde paçaları çoraplarının içindedir. ÇİVİ'nin(35), üzerinde kamuflaj, arkasından başlığı sarkan askeri bir ceket vardır. TABUT(35), siyah bir şalvarın üzerine rengi kaçmış eski ve yırtık kahverengi bir ceket giymiştir. Sol kolunun altında soluk bej 70'lerden kalma bir kadın çantası asılıdır.

Filiz, bu garip görünümlü iki adama yaklaşırken bakar mısınız anlamında elini kaldırır.

FİLİZ
Merhaba! Bakar mısınız?

Tabut ve Çivi, birbirlerine bakarlar. Tabut utangaç bir şekilde gülümser. Filiz'e doğru yürürler.

FİLİZ
Bakar mısınız?

ÇİVİ
Aleyküm selam...

FİLİZ
Sela.. (Kafası karıştığı için gülümser.) Merhaba,... Ayı Süleyman'ın evini arıyorum. Yardımcı olursanız harika olacak!

Çivi yanındaki Tabut'tan daha aktif gözükmektedir. Bir adım öne çıkar. Elini Filiz'e uzatarak tokalaşmak ister.

ÇİVİ
Merhaba, ben Çivi... bu da Tabut.
(Tabut'a döner.) Selam versene
ulan...

Tabut, Çivi'nin sözünü ikiletmez. Hemen başıyla kaçamak bi selam verir.

FİLİZ
Çivi, Tabut!... Merhaba, merhaba
ben de Filiz memnun oldum.

ÇİVİ
Hayırdır? Birisini mi aradınız
abla? Ne iş yapıyon abla sen?
Nerelisin?

Filiz, adamların tavrını cana yakın bulur.

FİLİZ
Doktorum...

ÇİVİ
Hoşgeldin hoşgeldin...
Hoşgeldiniz... Hayrola... Kim
hastalandı?

FİLİZ
Ayı Süleyman'ı arıyordum, nerede
yaşadığını biliyor musunuz?

ÇİVİ
Biliyoz... dediydin... Hayırdır
ne yapcan Ayı'yı?

FİLİZ
Hastası varmış, ziyaretine
geldim.

ÇİVİ
Hasta mı? Kim ki o? Yoksam ayı mı
hastalandı? (Tabuta döner
sessizce) O ayının hastalanmasına
imkan yoktur pek gerçi.

Çivi'nin bu lafı üzerine ikili neşelenmiştir. Filiz,
yapılan espiriye bir anlam veremez.

ÇİVİ
Yok birşey doktor abla... Gel
bizimle yolumuzun üstü
gösteriverelim bari.

Mezarlık boyunca yürümeye başlarlar. Eşek, sırtındaki
odunları umursamadan tıpış tıpış arkalarından yürür.

Tabut merakla Filiz'i süzmektedir. Beğenmiş bir hali
vardır, gizlemeye çalışır.

FİLİZ
(Gülerek) Arkadaşın adı neden
Tabut? Ve senin adın niye Çivi?

Tabut, sessizce sırttır, tekrar başıyla selam verir.
Adının bir konuşmada geçmesi hoşuna gitmiştir.

FİLİZ(SÜRDÜRÜR)
Tabut ve Çivi, ne kadar
yakışmışsınız birbirinize.

ÇİVİ

Heee... bilmem... çocukluktan
beri hep yanyana büyüdük.
(Başıyla tabutu işaret eder.) O
çok yavaştır, ağaca neyin
çıkamaz, köpek kovalasa kaçamaz.
Tüm gün bıraksan yatar. Ölü desen
olmaz ben de tabut derim
yıllardır. Ben de onu bir arada
tutarım, iş yaptırırım. Ondan
bana Çivi derler... Çivi. hehe...

FİLİZ

(Neşelenmiştir.) Çantası da çok
güzel. Bişey desene Tabut.

TABUT

Hoşgeldin...

Tabut'un yüzünde gülümseyen bir ifade vardır. Filiz, yeni rehber adaylarını pek eğlenceli bulmuştur.

17

EXT.GÜN. DAĞ YOLU/KAMP:

Beyaz Range Rover, suları yarararak yaylaya ulaşır.

Karlı tepeler, yoğun gürgen ormanları ve devasa gökyüzü,
terkedilmiş bu yayla köyü için büyüleyici bir manzara
oluşturmaktadır.

Grup arabadan iner ve yeşilliğe dağılır.

Ozan, arabanın bagajını açar, içerden etrafa kusmuş olan
Kerem çıkar. Arabanın sert duruşu ile savrulmuş
uyanmıştır. Kulağında kulaklık ve elinde Psp vardır.

KEREM

(Boş gözlerle etrafa bakar.)
Noldu lan? Öldük mü? Yeşil
her yer...

YAĞIZ

(Gülerek)
Henüz değil.

KEREM

(Eliyle ağzını siler.)
Ha... İyi o zaman... Kafam...
Kafam beton gibi... Nerdeyim olm
ben! Ne verdiniz lan bana!!!

OZAN

Sil sil... Döşemenin anasını
sikmişsin. Hale bak... Deniz fili
taşıdık sanki bagajda!

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

BARIŞ

Off... Olm ne yedin? Bu nasıl koku... Hayır ya inanmıyorum yemeklere bak.

KEREM

Lan! Elim ayağım... Hiçbiyerim tutmuyor... Nerdeyim lan ben!

YAĞIZ

O elindeki zımbırtıyı da bırakmamışsın... Bak abi Kerem PSPsini getirmiş...

Ece, etrafa ve manzaraya derin nefes çekerek bakar. Selin, temiz havadan çarpılmış minik bir ürpertiyle üşüme hisseder.

SELİN

Çok soğuk!! Ateş yakın, orman yakın bişey yapın. Ozan!!! Hani elektrik vardı burda?

ECE

Hava, su, ateş, toprak! Herşey var burda! Elektrik direkleri... var... Bide ateşi yakçak erkek lazım!

OZAN

(espiri yapar)

Ne o benden mi bahsediyorsunuz?

Selin, çaktırmadan Ozan'ın ince espirisine sırıtır.

Barış, yüzünü buruşturarak çok sık aralıklarla yaylanın yeşilliğine serpilmiş beton elektrikli direklere bakar.

BARIŞ

Direk çok ama elektrik yok...

OZAN

(ciddi bir tavırla)

Tabi ki... 4000 direklik ihale dik dik bitmedi...

BARIŞ

Devam etseymiş şurdan yoldan...

KEREM

Oğlum nereye getirdiniz beni lan! Telefon çekmiyo olm! Akşama konserim var...

YAĞIZ

Ne konseri?

KEREM

Satanic te çalışcam akşam... Berna
da gelecekti...
(etrafına çaktırmadan sadece
Yağız'ın duyacağı şekilde)
Söz verdi bu gece vercek bana...

Ozan, Kerem'in üstüne kustuğu yiyecek poşetlerinden birine elini uzatıp bir şişe konyak çıkarır, açar ve Selin'e uzatır.

OZAN

Isınırsın... (diğerlerine döner)
Beyler yavaştan mangal sahasını
belirleyelim. Çadırlar falan
kurulacak. Akşam soğuk
bastırmadan halledelim hepsini.

Yağız, Kerem'in haline bakıp gülmektedir.

YAĞIZ

Bu halinle kimse vermez sana...

Barış'ın midesi bagajın görüntüsünden ötürü bulanmıştır.
Kerem'in üstünü başını silmesi için arabanın içinde ıslak mendil çıkarır.

BARIŞ

Temizlen hayvan....

Ece, çayır görmüş sığa modeli doğanın tadını
çıkarmaktadır, koşturup sıçramaktadır. Selin, ortamdan hoşnut olmadığını açıkça belli eder bir tavırdaki erkeklerin diyalogunu izler.

OZAN

(Kerem'e dönerek)
Hadi kalk hadi! Bide sıçsaydın
arabaya!

YAĞIZ

Abi tamam yeter. Adam kendine
gelsin iki dakika.

KEREM

Abi nerde olduğumuzu niye
söylemiyorsunuz?

Barış, ıslak mendili Kerem'e uzatır.

OZAN

(Yağız'ı azarlar)
Sen de boş boş sırtıp durma.
Bişeyin ucundan tut, boş durma...
bir işe yara.

Yağız, bozulur bozuntuya vermez. Arabadan mangalı çıkartıp kurmaya başlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Kerem, üstünü başını silmeye koyulur.

BARIŞ

Beyler, çadır kurmak konusunda en ufak bir fikrim yok. Nedir, ne değildir. Kim biliyorsa ön ayak olsun. Yağız?

YAĞIZ

(Elindeki malzemeye bakar)
Hallederiz abi. Ne kadar zor olabilirki?

KEREM

NE ÇADIRI ABİ!!! MANYAK MISINIZ
SİZ! TELEFON ÇEKMIYO LAN; GOOGLE
YOK BURDA ALO!

Ece, Selin'i kolundan kapıp dans etmeye başlar. Selin'in keyfi pek yoktur ama Ece'ye zaafı vardır kendini dansa kaptırır, eğlenmeye başlarlar.

OZAN

Kerem!? Barış hadi!! Yağız!
Hadisene oğlum. Fizikte Atomu parçalamıyoruz. Biraz çabuk yerleşelim. Hava kaçmadan bi mangal yapalım. Hadi.

KEREM

Abi anlamıyorsunuz ben kalamam burda akşam konserim var diyorum lan! Berna da gelecek bak!

OZAN

Kerem... dalga geçiyolar abi, çadır madır yok... günü birlik geldik, mangalımızı yapıp gidicez.

Barış ve Yağız, tiksinti içinde erzak poşetlerini indirirler.

BARIŞ

(Havayı dağıtmak ister.)
Kızlar elini hiç bi işe bulaştırmıyor. Doğadayız tam tersi olması lazım değil mi? Tipik kadının üstünlük nitelikleri şekil 2B. Benim bildiğim erkek avlanır, kadın yaşam alanını düzenler.

KEREM

Goril miyiz oğlum biz öle doğada avlanma falan?

BARIŞ
Goril olan sensin...

ECE
Barış'ta baykuş olsun... tavşan
da olabilir...

Barış, gülerek şirin bir yüz tavşan taklidi yaparak Ece'ye bakar.

Yağız, tiksinti içinde poşetlerin içinden zorlanarak malzemeleri çıkartmaya başlar. Ozan, kardeşinin halinden sıkılır, poşeti elinden sertçe alır.

OZAN
Sen istersen git çalı
çırpı falan topla. Sana kalırsak
açlıktan birbirimizi yemeye
başlayacağız.

Yağız, sinirlenir söylene söylene uzaklaşır.

İkili arasındaki gerginliği fark eden Selin, Ozan'ın yanına gelir.

SELİN
Kardeşine bunu yapmaktan zevk
alıyorsun değil mi?...

OZAN
(Kinayeli)
Tatlım... Hadi sen de git çalı
çırpı topla, böğürtlen topla
falan... Yağız'a eşlik et. Ne
bileyim git oje falan sür, makyaj
yap. Hadi güzelim...

Selin, hayretler içinde ne diyeceğini bilemez şekilde onu seyreder.

Kerem, göz ucuyla Ozan'la Selin arasındaki konuşmayı takip etmektedir, Barışa döner.

KEREM
(Alçak bir sesle)
Abi hala bu kız bu adama nasıl
tahammül ediyor anlamış değilim
valla.

Barış, başıyla bilmiyorum şeklinde bir hareket yapar.

BARIŞ
Hayat...

Selin, ormana doğru yürümekte olan Yağız'ın peşinden sinir içinde gider.

EXT.GÜN. AYI SÜLEYMAN EVİ YOLU:

Çivi, Tabut ve Filiz, köyün orman kıyısında kalan tarafına gelmişlerdir. Bu garip üçlüyü ağır bir şekilde Ayı Süleyman'ın evine doğru yürümeye devam etmektedirler.

Filiz, amacı doğrultusunda bu garip köylülerden bilgi alabileceğini düşünerek sorusunu sorar.

FİLİZ

Bu köyde Can adında biri yaşarmış... Tanıdık geldi mi? Ya da hatırladınız mı?

ÇİVİ

Can mı? Kimlerdendir?

FİLİZ

Demirci Muammer'in oğlu. Köyün dışında bir yerlere taşınmışlar.

ÇİVİ

Haa... O mu?... Nasıl unutulım be... Biz ona buralarda "Ölücan" diydik... (Tabut'a yan yan bakar) Tabut takdıydı o ismide...

Filiz, Tabut'a "sendende bu beklenirdi" gibi bakar.

FİLİZ

Ölücan mı? Bakıyorum isim takmaya pek meraklısınız.

ÇİVİ

Bizim buralarda takarlar...

FİLİZ

Neden Ölücan peki?

ÇİVİ

Yahu... Sübyandık o vakitler... Kötülükten değil... Hani, hepimizin bir lakabı oluyordu, ben çivi, o tabut derken... yumru yumru çocuk... Kurtlukabak derdik... Armut derdik... Ölücan... son o kaldı... Yazık tabi...

Tabut, ilk defa bir konuşmaya dahil olur ama utanır.

TABUT

Çirkindi bi de yazık...

ÇİVİ

Yazık tabi lan... Sen daha neler yaptıydın ona... Taş bilem

(Diyalogun devamı sonraki sayfada)

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ÇİVİ (Sürdürür)
atmıştın, taş. Köyün çocuklarıyla
hep bir olup... Yalan mı?

FİLİZ
Taşladın mı?

TABUT
(utanır) Heee...
Taşladık...Herkes atıyordu taş ben
de atem dedim... Nişan aldıldım
ama... denk gelceğini o kadar
hesaplayamadım gibi...

Çivi, kendini tutamaz gülmeye başlar.

FİLİZ
(biraz kızgın) Niye taşladınız?

Tabut'un yüzünde yarım yamalak sinsî bir gülümseme oluşur.

TABUT
Hep öyle yanımıza gelip gitmesin
diye hani... Bir gün yolda gördüm
öle... Elime de bi taş denk
geldi...

ÇİVİ
Taşıda görecen hani... (Eliyle
büyüklüğünü gösterir) Taş değil!
Hani böyle kafam kadar,
kocaman kaya, kaya!

FİLİZ
E yazık değil mi çocuğa? Neden
yaptınız bunu?

Tabut, pişmanlıkla önüne bakar.

TABUT
Yazık günah, hemî de nasıl günah.
Artık ahirette vericez
hesabını... Pişmanım hani... Çok
iyi çocuktuk aslında hani... Yoktu
kimseye bir zararı hani...

ÇİVİ
Niye demiyon oğlum? Korkuyoduk
diye len? Yüzüne bakılmıyordu
Ölücan'ın... Çok çikindi ondan
Ölücan derdik bu saf
anlatamıyo...

TABUT
Yav deme öyle be Çivi... Günah...

Tabut, utanır ve ne yapacağını bilemez amaçsızca eşeğin
üstündeki odunları düzeltir.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Kısa bir sessizlik olur.

ÇİVİ

Hayrola doktor abla... Yoksam siz onun için mi geldiniz buralara kadar?

FİLİZ

Aslında evet, onu bulmam gerek ama görünüşe bakılırsa kimse yerini bilmiyor...Herhalde sizde bilmezsiniz değil mi?...

İkisi birden başlarını hayır anlamında yukarı kaldırır.

FİLİZ(SÜRDÜRÜR)

O yüzden Can'ın dayısı Ayı Süleyman'a gidiyorum... Belki o söyler diye.

ÇİVİ

Şuranın berisinde... Geldik sayılır. Tabut... Biz gözükmsek mi...

Tabut, boşver anlamında bir el hareketi yapar.

Filiz, merakla Tabut'un kolunun altına astığı kadın çantasına bakar.

FİLİZ

Çantada ne var Tabut? Söylemicek misin?

TABUT

Demem...

Üçlü yürümeye devam eder.

19

EXT.GÜN. KAMP YAKINI:

Yağız, ormanın içinde çalı çırpı toplamaktadır. Selin, gelir. Yağız'la konuşmaya çalışır.

SELİN

Yardıma geldim. Ne yapıyoruz?

YAĞIZ

Ne yapalım? Odun topluyoruz. Ozan Bey'in talimatları.

SELİN

Göt işte... naapsın?

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

YAĞIZ

Sen ve Barış istemeseydiniz,
gelmeye niyetim yoktu.

SELİN

Boşver Yağız... her eve lazım...

Yağız anlamsızca bakar.

SELİN

Kenef!

Selin gülmeye başlar. Yağız bakışlarını kaçırır.

YAĞIZ

Faşist!

SELİN

Sende benim gibi yap onu dikkate
alma...

YAĞIZ

(Gülümser)

'Dikkate alma' bir sevgiliden
ilginç bir öğüt.

SELİN

Hmmm... en azından hediye seçmeyi
biliyo...

Bu konuşmanın üzerine Ece gelir. Ece gelince ikili
arasındaki sohbet sonlanır.

ECE

Her şey yolunda mı bakalım?

SELİN

Evet...

YAĞIZ

Bir sorun yok...

ECE

İyi o zaman bir sorun olmadığına
sevindim. Yağız müsaade edersen
Selin'le etrafı biraz gezicez.
Neler varmış bakalım.

SELİN

Yağız'a yardım ediyordum ama...

YAĞIZ

Tamam canım. Gerek yok siz gidin
ben hallederim.

ECE

Teşekkür ettik!!! (Selin'e)
Aklını alıcam senin... gel...

Selin, yerinden kalkar. Yayla evlerine doğru yürürler.

Yağız, topladığı çalı çırpıyı alarak arabaya doğru yürümeye başlar.

20

EXT.GÜN. AYI SÜLEYMAN EVİ YOLU:

Filiz, Tabut ve Çivi, Ayı Süleyman'ın evinin önüne gelirler. Tabut evin bahçesine yan gözlerle bakar

ÇİVİ

Ahanda burası... (Bahçede
Süleyman'ı görmüştür) Şu da
Süleyman.. Ayı olan hani.. Hadi
bize müsaade doktor abla...

FİLİZ

Sağolun...(Biraz daha yüksek bir
sesle) Sağol Tabut!

Tabut oralı olmaz. Dikkatle, bahçede dolaşan Ayı Süleyman'ı süzmektedir. Biraz korkmuşa benzer. Çivi'nin uyarısıyla rüyadan uyanmış gibi irkilir.

ÇİVİ

Hadi len Tabut hadi!

Çivi ve Tabut, arkalarını dönüp yollarına devam ederler. Filiz, bahçe kapısına yönelir.

21

EXT.GÜN. YAYLA, KAMP:

Ozan, mangalın başına geçmiştir. Elinde bir kartonla ateşi canlandırmaya çalışır.

Biraz arkasında Kerem, çeşme başında hala elini yüzünü temizler.

Kerem, buz kutusunun yanında duran poşetin içindeki kuskuk içinde kalmış erzakları sudan geçirir.

Barış, arabanın yanına gelir, arka koltukta bir şey aranır, bulamaz. Bagaja gider.

BARIŞ

Ozan, buz kutusu nerde?

OZAN

(Başıyla Kerem'i işaret eder)
Dezenfekte ediliyor...

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ozan, Barış'ı umursamadan mangalı yellemeye devam eder. Kerem, buz kutusu ve poşetlerle mangalın yanına gelir. Barış, poşetleri alarak kendince yardım eder.

KEREM

(Ozan'a bakar.)

Abicim. Bir an önce şu mangalı ateşleyelim de uzanalım istanbul'a... Tamam, doğa falan güzel şeyler bunlar, yeşillik, orman, gördük göreceğimizi... Direkler de dikilmiş... Ayrıca ben alışkın değilim arkadaş, bol oksijen beyin nötronlarıma işler şimdi, açmasın kafayı... Böyle iyiyim ben... Zaten şu yaşa kadar sorgulamamışım bir boku... (gülerek)Şu yaştan sonra gerçeğin izini sürdürmeyin lan bana...

Ozan ve Barış, Kerem'in bu sözlerine kahkahayı basarlar. Barış poşetleri yere bırakır.

BARIŞ

(Gülmeye devam ederek)

Şimdiden dağ havası adamın kimyasını yerlebir etti baksana herife, 10 günde konuşacağı kelime sayısını 1 dakikaya sığdırdı. Kerem, doğa seni kendine benzetmeye başladı dostum, şu geldiğimiz yol gibi uzun cümleler kurmaya başladın ki sen kısa mesafelerin adamısın...

KEREM

Aynen abi, hakikaten iyi gelmedi açık hava.

(mırıldanır gibi)

Siktiğimin yerine niye geldiysem.

OZAN

Gelmedin Kero kaçırıldın...

Barış, gülerken düşürdüğü poşeti yerden toplar. Kerem, elindeki erzak poşetini mangalın başına bırakır, Ozan'a acıktığını belli eder şekilde midesini gösterir.

KEREM

Boş abi mide... Gördün işte, ne var ne yok senin bagaja bıraktım, (göbегini sıvazlar) sırf asit... Amına koyayım yarım saate bir şey yemezsem delip geçecek mideyi...

OZAN

Uzatma birer bira aç, ağzımız
ıslansın... Kaç saattir dilim
damağım kurudu.

Kerem, buz kutusunu açar, çıkardığı biraları arkadaşlarına uzatır. Üçlü mangalın başında etler hazırlanırken biralarını yudumlar. Ozan, avazı çıktığı kadar coşkuyla bağırır.

Uzaktan sık aralıklarla bir baltanın ağaca vurulan sesi duyulmaktadır ancak hiçbiri farketmemiştir.

22

EXT.GÜN. YAYLA EVLERİ, ARKASI:

Selin ve Ece, eski yayla evlerinin arkasına gelir, ihtiyaçlarına uygun sote bir yer aramaktadırlar. Ece, ağaçların çevirdiği dar bir boğaza doğru Selin'i de tutarak hızla ilerler.

ECE

Kızım acaip sıkıştım! Hemen
çişimi yapmam lazım... hadi sende
yap...

SELİN

E kenara bi yere gitseydik...

ECE

Şu dağ başında bizden başka kim
olur. Hadi çabuk ol sende.

SELİN

Sen biraz fazla liberalsin...
benim için bile...

Ece, hemen pantolonunu sıyırmaya başlar. Selin, biraz ileride ki bir çalının arkasına gider.

ECE

Nereye gidiyosun manyak!

SELİN

Burdayım merak etme Ece.

Selin, Ece'yi gittiği yerden ilgili bir şekilde izlemeye başlar.

Sık çalılıkların arkasından bir GÖZ daha onları izlemektedir. Kızların rahat tavırları GÖZ'ün ilgisini daha da arttırmaya sebep olur. Nefes alıp verişini duyarız. GÖZ, kızların her detayını görmektedir.

EXT.GÜN.YAYLA, KAMP:

Ozan, yanmakta olan mangalın üzerine son et parçasını koyar. Kerem, mangalın kenarından bir köfte kapar ekmeğin arasına koyar.

OZAN

İnsan bozması...

KEREM

(Ağzında yemek vardır)

Abi, harika olmuş...

(Bir eline bira alarak)

Dünyanın en iyi mangal yapan halkının şerefine! Babana söyle, otelin hemen yanına bi köfteci açsın.

OZAN

Hay... Hay...

BARIŞ

Ziyafet başlamış. Ateş, et...

(Birasından yudumlar,
manzaraya döner.)

Bir gün Tanrı Zeus, insanları cezalandırmak ister ve ateşi onlardan çalar. Fakat aralarından biri çıkar ve isyan eder.

Yağız, küskün adımlarla et kokusuna doğru gelir. Suratı asıktır, elinde bir miktar çalı çırpı bulunmaktadır.

KEREM

(Yağız'ı işaret ederek)

İsyan eden kişi Yağız'dır! Ve ateşi yakmak için bir sürü çalı çırpı toplar!

YAĞIZ

(Anlamaz)

Ne isyanı abi?

BARIŞ

Yağız değil canım kardeşim. Prometheus. Prometheus, isyan eder ve Tanrıların demircisi topal Hephaistos'un yaşadığı dağdan demir dövmek için kullandığı ateşi çalıp insanlara geri verir.

KEREM

Vay arkadaş... Biz de burada ateşte sucuk kızartıyoruz. Tanrı falan dedi adam...

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ekip neşelenmiştir. Kahkaha sesleri yükselir. Ozan Yağız'ın yanına gider.

OZAN
(Sarılıp, sarsarak)
Küs değiliz di mi?

YAĞIZ
Yok abi saçmalama ne alakası
var...

OZAN
Tamam koçum.
(durup etrafa bakınır)
Biz yanımızda kadın getirmiştik
lan? Nooldu onlar?

Hazır olan etlerden bir tanesini ekmeğin arasına koyup verir.

YAĞIZ
Biraz sağı solu keşfediceklerimiz.
Gelirler birazdan.

OZAN
Lan bunca yüzyıl nereyi hangi
kadın keşfetmişki şimdi keşfe
çıkıyorlar?...

Kerem, gelip Yağız'a el kol hareketi yapmaya başlar.
İtişme kakışma oluşur.

24

EXT.GÜN. YAYLA EVLERİ:

Ece, pantolonunu toplamaktadır. Oğlanların yaygarasını duyarlar.

SELİN
Erkek işte... ortalama 110 IQ ve
itiş kakış... köpek yavrusu
gibiler..

ECE
(Gülerek ve sırnaşarak)
Biz de kendi eğlencemize mi
başlasak?

GÖZ, tüm dikkatiyle Selin ve Ece'yi seyretmektedir.

ECE
Bak ne getirdim yanımda!

Ece, cebinden bir joint çıkartır.

SELİN

Oha. Nerden buldun bunu?

ECE

Bizim Alper'den aldım.

SELİN

Eee siz hala görüşüyor musunuz?

Ece, cilveci tavırlarını sürdürür.

ECE

Evet...

SELİN

Barış biliyomu?

ECE

Tabiki bilmiyo! yeteri kadar şey
biliyo o herşeyi bilmesine gerek
yok!

Selin, hayretler içinde başını sallayarak joint'i
ateşleyen Ece'ye bakar. Ece, bir nefes çekip Selin'e
uzatır. GÖZ izlemektedir.

25

EXT.GÜN. YAYLA, KAMP:

İtişme yüzünden mangal devrilmiştir. Kerem, Ozan, Barış ve
Yağız, devrilmiş olan mangalın başındadır. Barış, ukalalık
etme fırsatını değerlendirir.

BARIŞ

İki dakika medeniyet ortamı
yakalamıştık. Çok geldi tabi.
Bişeyleri devirmek şart oldu.

Kerem, yere çömelip eline geçen köfte ve tavuk kanatlarını
kağıt tabağa doldurur.

KEREM

Ganimeti toplamak lazım. Yoksa aç
kalırız.

BARIŞ

E... Toz toprak oldu ama onlar?
Bırak oğlum tabaktakiler bize
yeter.

Ozan, Barış'ın omzunu sert bir pençe edasıyla kavrar.

OZAN

Yağma onun kanında var... Bırak
toplasın. Bizimkilere bulaşmaz
belki. kızlara da söylemeyiz olur
biter...

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

BARIŞ

Ece vejetaryen zaten. hayvan yemiyo.

Ozan, bir an etrafına bakınır.

OZAN

Cidden kızlar nerede kaldı?

Barış, gerçekten Ece'yi unutacak kadar boş bulunduğuna inanamaz.

BARIŞ

Yağız! Ne tarafa gittiler?

YAĞIZ

(Ormanlık tarafı işaret eder)

Biraz gezip geleceklerdi güya.

OZAN

Lan laf söylemicem diyorum ama hakikaten ne cins adamsın. Niye yalnız bırakıyosun olm kızları dağ başında?

Yağız, ne diyeceğini bilemez ama cevap verme zorunluluğu hissetmektedir.

YAĞIZ

Şimdi mi aklına geldi abi?

Ozan, ters bir bakış atıp Yağız'a el kaldırır.

Bir anda Selin'in dehşet dolu çığlığı yaylayı yırtar geçer.

SELİN

(görüntü dışı ekolu)

AAAHHH... YAPMAA...

Erkekler, irkilerek bir anda yerlerinden sıçrarlar. Kerem, maşayı alır. Ozan, kaptığı rakı şişesiyle Kerem'in arkasından fırlar. Yağız, koşmaya başlamıştır bile. Barış, alacak birşey bulamaz, diğerlerinin ardınca koşar.

Dördü deli gibi koşarlar. Selin'in çığlığı kesintisiz devam etmektedir.

SELİN

(görüntü dışı ekolu)

... AAAHHH... YAPMAAA...

YAĞIZ

Hassiktir...

OZAN
Ses bu taraftan geliyor...

Barış, yerde gördüğü kalınca bir dalı alır, hızlanır ve grubun önüne geçer.

26

EXT.GÜN. KAMP, YAYLA EVLERİ ARASI:

Erkekler, endişe içinde son hızla çılgınlıkların geldiği yere gelirler.

OZAN
SELİİN!

BARIŞ
ECEEE!

Telaşla etrafa bakınırlar.

OZAN
SELİİİİİİİİİİİİİN!

BARIŞ
ECEEEEEEE...

Erkekler, yayla evlerinin aralarına doğru yönelirler, birden iki afacan kız karşılarında fırlar.

Ece, elinde tuttuğu kokuşmuş dana paçasıyla Selin'i kovalamaktadır.

ECE
BÖÖÖÖÖĞ....

Selin, gerçekten panik içinde dana paçası kendine değmesin diye kaçmaktadır.

SELİN
DURRR... DUR DİYORUM SANA...
YAKLAŞMA...

ECE
ÖÖÖÖÖÖĞ...

Erkekler, şaşkınlık içinde olayı anlamaya çalışır.

Ece, erkeklerin yüz fadelerine bakıp gülmeye başlar, dana paçasını Ozan'ın yüzüne doğru yaklaştırır.

ECE
Sana ufak bir hediye getirdim
Ozancım. Otelin için hayırlı
olsun hediyesi.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

KEREM
(Güler)
Et mi buldunuz lan?

Selin'in sinirleri bozulmuştur ağlamak üzeredir.

SELİN
(söylenir)
Yapma denilen şeyin yapılmasından
nefret ediyorum...

OZAN
Ya kızım siz manyak mısınız?
Ödümüzü kopardınız.

Ozan, hem korkmuş hem de aşırı derecede sinirlenmiştir. Sinirini almak için elindeki boş şişeyi yayla evinin pencere camına fırlatır, cam kırılır.

OZAN (SÜRDÜRÜR)
Böyle şaka mı olur lan? Sikicem
yapacağınız işi. Kızım sen de ne
abartıyosun altı üstü et parçası.
Dağın başını inlettiniz.

KEREM
Evet, abi. Aç aç buraya kadar
koştuk...

ECE
(Gülerek)
Tamam... Sakin. Biraz eğlendik o
kadar yaa...

Barış, elindeki sopayı fırlatır atar. Ece'ye bakıp gülümser. Ece, yanına gelip Barış'a sarılır ve masumca sorar.

ECE
Beni merak mı ettin bakıyım?

BARIŞ
Ettim tabi! Deli! Ne o elindeki
iğrenç şey? vejetaryen değil misin
sen?

ECE
Yemiyorum ki...

Ece, pişman olmuş gibi yaparak Selin'in yanına gelir, elini omuzuna dolar.

ECE
Korktun mu sen?

SELİN
(alınan)
Bir daha yapma... Tamam mı?

Ece, histerik ve alaycı bir şekilde gülmeye başlar.

SELİN
Orospu!

Yağız, merak içinde dana paçasını alır.

YAĞIZ
Nerde buldunuz bunu?

Ece, kıkırdayarak yönü eliyle işaret eder.

27

EXT.GÜN. KÖY, SÜLEYMAN EV ÖNÜ:

Şahadet Ana (60), Ayı Süleyman'ın karısıdır. Konuşkan değildir ve unutkanlık hastalığından muzdariptir. Başörtüsü, başına öylesine iliştirilmiş gibi durmaktadır. Bahçe çitlerine çok yakın oturuyordur ve elinde eski bir kumaş parçasını beyhude onarmaya çalışıyordu.

Ayı Süleyman (65) evin girişine bir odun fırını kurmakla meşguldür. İri yarı olan bu adam gayet sıradan bir görünüme sahiptir. Hava iyi olmasına rağmen üstünde kalın, keçe, kahverengi bir yelek vardır. Pantolonunun paçalarını beyaz yün çoraplarının içine sokmuştur.

Filiz, bahçe kapısına gelir.

ŞAHADET ANA
Güzel kızım... Hoşgeldin...

FİLİZ
Hoşbulduk teyzeciğim. (güler)

Filiz'in sesini duyan Süleyman işini bırakır ve tanımadığı bu yabancıya pek dostane olmayan bir bakış fırlatır. Sol elinde sıva için kullandığı spatulayı tutmaktadır.

AYI SÜLEYMAN
Buyur? Kimsin?

FİLİZ
Me.. Merhaba, ben Filiz Boratay.
İstanbul'dan... Doktorum...

ŞAHADET ANA
(Az önceki karşılama tonuyla)
Kızım.. Güzel kızım..

Filiz, çantasından dosyayı çıkartmaya uğraşır, kadının anlamsız tekrarı yüzünden gülerek selam vermesi gerektiğini hissetmiştir.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

AYI SÜLEYMAN

Buyur doktor? Hayırdır ne istedin?

Evin kapısı açıktır ve açık kapıya uzunca beyaz bir tül asılıdır. Bu sahnede tülün arkasından karakterlerimizi görürüz. Dördüncü bir şahıs olan biteni izlemektedir.

FİLİZ

(Dosyayı çıkartıp Ayı Süleyman'a uzatır.) Buyrun, ben Muammer Usta'yı arıyordum. Oğlu Can ile ilgili. (Yutkunur susamıştır.) Köydekilere ne kadar sorduysam olmadı en sonunda size kadar geldim.

Süleyman dosyayı alır, üstün körü incelemeye başlar.

FİLİZ

Sakıncası yoksa bir bardak su alabilir miyim?

AYI SÜLEYMAN

Hatice!

Kapıdaki tül oynar. Süleyman kızını kapıda görmüştür.

AYI SÜLEYMAN

Hatice, su getir! (Dosyayı geri verir. Yüzünde kindar bir ifade vardır.) Muammer köyden taşındı, dağa göçtü. Nerde oturur ne eder bilmem. Bilmek de istemem. (Eliyle alnındaki teri siler.)

FİLİZ

(Filiz sıkılmıştır.) Bu köyde birilerinden cevap almak ne kadar zor. Altı üstü ufacık köyde nasıl bilmez bu kadar insan nerede olduğunu. (Gırtlığını temizler.) Siz Can'ın dayısı değil misiniz?

Şahadet Ana boş gözlerle izlemektedir.

O sırada Hatice içeriden elinde bir tepsi üzerinde bardak ve su ile çıkar gelir. Başı öne eğiktir. Sağ profilden görürüz, güzel bir kıza benzemektedir. Başı örtülüdür fakat uzun saçları omuzlarına sarkmaktadır.

AYI SÜLEYMAN

Nerden dayısı oluyomuşum ben o mahlukatın? Gördün mü hiç sen Can'ı? Bilir misin? (Sinirlenmiştir.)

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ayı Süleyman, suyu getirmiş olan Hatice'nin yanına gider eliyle çenesinden ve yanağından kavrar. Başının sol tarafını o anda su içmekte olan Filiz'e doğru çevirir. Yüzünün sol tarafı neredeyse içine göçmüştür.

Filiz, zorlukla yutkunur, kızın kafasını hoyratça tutan Süleyman'ın eline müdahale eder, biraz daha dikkatlice yüzü incelemeye başlar. Hatice, utanmıştır ses çıkaramaz.

AYI SÜLEYMAN (SÜRDÜRÜR)
Bak o hayvan kızımı ne hale
getirdi. (Yerden baltayı alır.)

ŞAHADET ANA
Kızım güzel, kızım...

Ayı Süleyman, Hatice'yi bırakır. Hatice, annesinin yanına gider, koludan tutup kaldırır, alelacele içeri götürür.

HATİCE
Gel anam gel.. Biz içeri geçelim.

Filiz, bezgin ve yorgun düşmüştür.

FİLİZ
Allahım...

Filiz, lafını toparlamaya çalışır. Ayı Süleyman, çalı çırpı ile uğraşmaktadır.

FİLİZ
(Tedirginliğini gizlemeye
çalışarak)
Bakın. Anlıyorum, başınızdan hoş
olmayan olaylar geçmiş fakat
benim çalışmamı tamamlamak için
Muammer Usta'ya ulaşmam şart.

AYI SÜLEYMAN
(Hiddetle arkasına döner.)
Doktor hanım! O hayvanı kovmak
için geç bile kaldık, sonunda
köylünün sabrı taştı da dayandık
kapısına. Allahım günah
yazmayaydı kendi ellerimle
öldürürdüm de bakma.. (Kendi
kendine söylenir.)

Süleyman, farkında olmadan ağır ağır Filiz'e doğru yürümektedir. Filiz, giderek artan bu öfke selinden uzaklaşarak kapıya doğru hareket etmesi gerektiğini anlamıştır. Çantasını bıraktığı yerden alır.

AYI SÜLEYMAN (SÜRDÜRÜR)
Kızımın hayatı söndü, kimse
almadı onu çirkin diye. Ölücan'ın
karısı diye dalga geçti köyün
(Diyalogun devamı sonraki sayfada)

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

AYI SÜLEYMAN (SÜRDÜRÜR) (Sürdürür)
itleri. Bir garip meczup oldu
evin içinde tek başına. Sen
kalkmış huzurumuzu kaçırıyorsun!
Hadi var git işine, hadi!

FİLİZ
Peki, peki.. Sakin.. Anladım
yerini bilmiyorsunuz.. İyi
günler..

AYI SÜLEYMAN
(Mırıldanır ve işine döner)
Tövbe.. tövbe..

Ayı Süleyman, işine döndüğünde son bir kez göz ucuyla onu kontrol ederek bahçe kapısından sokağa çıkar. Filiz, eve son kez bir dönüp bakar. Ayı Süleyman, ona doğru bakarak söylenmektedir.

AYI SÜLEYMAN
Allah topunuzun belasını
versin... (Sözlerini tekrarlar)

Filiz, tam olarak nereye gitmesi gerektiğini kafasında kestirmek için evin biraz uzağında durur, atlattığı olayın etkisinden derin nefes vererek oh der.

28

EXT.GÜN. YAYLA, ORMAN KENARI:

Kerem, Ozan, Barış, Yağız ve Ece, kopmak üzere olan paçasından ağaca asılmış bir dana karkasının karşısında hipnotize olmuş bir şekilde leşe bakmaktadırlar.

Selin, on adım kadar arkalarında, kollarını kavuşturmuş, huzursuzdur.

ECE
Selin bunu gördü varya, çığlığı
duyacaktınız! inletti buraları...

OZAN
Duyduk...

KEREM
öfff...bu ne koku lan böyle...

BARIŞ
Pişirsem yersin ama...

KEREM
(bir sigara yakar)
Neden olmasın... Fransız mutfağı
mesela... adamlar kokmuş et
kokusunu örtmek için türlü sos
icad etmişler.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

OZAN

Yemek deyince bilmediğin halt yok bakıyorum da.

YAĞIZ

Bu ne hayvanı şimdi...

BARIŞ

İnek... Dana.

Ozan, yüzünü ekşiterek ağaçta asılı duran dana karkasına daha yakından bakar.

OZAN

Nooolmuş oğlum buna! kim yapmış bunu!

BARIŞ

Ayı boğmuş...

OZAN

(alaycı)

Kim naaapmış, ayı mı? EEE sonra da ağaca mı asmış?

YAĞIZ

Boynundan assaymış bari...

Barış, dikkatlice etrafa bakınır.

BARIŞ

Hayır... Muhtemelen ineğin sahibi...

YAĞIZ

Niye?

BARIŞ

Ayıya tuzak kurmak için...

Barış, dikkatle etrafını inceler.

BARIŞ

Nereye kurmuş acaba!

OZAN

Nerden biliyorsun oğlum sen bunları? Ajitasyon yapma şimdi bana!

KEREM

Ajitasyon yapmıyo Ozi! Babası büyük avcı! Afrika'da aslan vurmuş!

Selin, iyice gerilmiştir. Ceket ile ağzını kapatır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Olay yeri inceleme bittiyse
GİDEBİLİRMİYİZ ARTIK!!!

KEREM

Selin burada doğa ve insanın
ortak vahşetini mükemmel bir
şekilde resmetmiş bir sanat eseri
üzerine entellektüel bir tartışma
sürdürüyoruz sakıncası yoksa!

Ece, yerden aldığı sopayla karkası itip sallandırır. diğer eliyle burnunu tıkamıştır.

ECE

Muhteşem iğrenç gerçekten...

BARIŞ

Bebeğim cesetlerle oynama
lütfen...

Bir anda karkasın altına gizlenmiş ayı kapanı büyük bir çatırtıyla yerinden sıçrayarak kapanır, ve neredeyse Ece'nin elini kopartır.

Hepsi bir anda çılgılık atarlar.

ECE

Elim kopuyodu! Elim kopuyodu
ULAN!

Kerem, bir anda içinde kalmış son şeyleride kusar. Selin, histerik bir kahkaya kapılır, olay yerinden hızla uzaklaşır.

Ozan, şok olmuş arkadaşlarına bakar.

OZAN

Gidip mangalı kurtaralım bence...
Hadi millet...

Ekip beraberce arabaya doğru yönelir.

29

Filiz, dönüş için kestirme bir yol bakınır. Çantası artık ağır gelmektedir. Nereden geldiğini anlayamadığı bir ses duyar.

HATİCE

(Fısıltıyla) Şşşt.. Şşşt..
abla...

Filiz, etrafına bakındıktan sonra sesin ağaçların arasından geldiğini anlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Hatice, her an birisine yakalanacakmış korkusuyla etrafına bakmaktadır. Filiz'e biraz daha kendini göstererek ve telaşla konuşur.

HATİCE

Gel, gel.. Çabuk..

Hatice, Filiz'i beklemeden ağaçların içinden ormana doğru yol almaya başlar.

FİLİZ

Dur.. Nereye?.. Hatice?

Filiz, Hatice'nin arkasından yürümeye koyulur. Hatice, yürüdüğü yollara aşına olduğu için çok rahat ve hızlı ilerlemektedir. Filiz, tam aksi yürümekte zorlanır.

30

EXT.GÜN. KÖY YOLU, AĞAÇLIK ALAN:

Hatice, ormanın ışık almayan yerlerine doğru ilerler. Sonunda 3-4 ağacın yay şeklinde adeta bir korunak oluşturduğu sessiz sakin bir yere gelir.

Hatice, ağaçlardan birinin kovuğuna gizlediği bir kolyeyi alır, Filiz'e gösterir. Filiz, demirden yapılmış olan bu asimetrik kolyeyi ilgiyle inceler.

FİLİZ

Ne kadar güzel bir kolye
bu... Neden burada saklıyorsun
bunu? O.. O mu yaptı bunu?

Hatice, başıyla onaylar.

FİLİZ

Hatice... utanmana gerek yok...
bak bakiyim bana...

Hatice, başını kaldırarak Filiz'in gözlerinin içine bakar.

FİLİZ

Nasıl oldu bu canım?

HATİCE

(Utanır) Meyve taşıyodum
bahçeden... Baktım yolun
başında... Bi de çuval giymiş
kafasına... Korkmadım ondan,
yürüyüverdim.. Yanından geçerken
verdi kolyeyi.. O sırada köyün
çocukları onu izlermiş... Birden
üstüne çullanıverdiler... ben
arada ezildim...

Hatice, eliyle yüzünün deforme olmuş yerini tutarak kapatır. Filiz, kızın haline üzülür.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

FİLİZ

Babana neden böyle anlatmadın?

HATİCE

Anlattım, dinlemez ki. Canavardır dediler. O gün köylü bir olup yürüdü evlerine ama Muammer Dayı çoktan Can'ı da alıp yaylaya gittiydi. Çok kötü taşlamışlar Can'ı bildin mi... Sen benim yüzümü de iyi edebilir misin?

Mengene Recep, aniden ağaçların arasından saklandığı yerden çıkar, konuşmayı böler.

MENGENE RECEP

Hayrola kız Hatice, doktorculuk mu oynuyon?

Hatice, çok korkar ve anında oradan kaçarak uzaklaşır.

FİLİZ

Nerden çıktın sen? Beni mi izliyorsun? Neden korkuttun kızını?

MENGENE RECEP

Dur hele Doktor Hanım. O kadar soruyu aklımda tutamam. (Güler.) Dedim ya bugün hava güzel diye, avlanacam diye? Ondan geziyorum, fis kos duyunca bakayım dedim.

FİLİZ

Aferin, iyi yaptın...

Filiz, sinir içinde soluklanır.

MENGENE RECEP

Muammer Dayı'nın evi hemen şu beride bak...

Filiz, baktığı yönde hiç bir şey göremez, sadece ağaçlar vardır. Şüphesiz Mengene Recep'e bakar.

31

INT.GÜN. ORMAN KENARI, ARABA ARASI:

Grup toplanmış, neşeli bir şekilde yaylanın yemyeşil açıklığını aşmaktadır. Ormandan devam eden bir nacak sesi gelmektedir. Ozan, koşarak Selin'in yanına gider. Arkasından dolanıp elini tutar.

OZAN

(içten)

Ödümü patlattın kız...

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN
(şaşkın)
Koraktun mu?

OZAN
(içten)
Kalpten gidiyodum manyak! Şşş...
nasıl çığlık atmak o öyle...

SELİN
(şaşkın)
Gerçekten mi?

Selin ve Ozan'ın yakınlaştıklarını gören Ece, koşarak Barış'ın sırtına atlar, kulağını ısırmaaya çalışır.

BARIŞ
Yapma kulağımı yeme...

Barış, Ece'yi yakalamaya çalışır ama başaramaz.

OZAN (SÜRDÜRÜR)
(içten)
Tabi ki... Ölürüm ben sana bişey
olursa...

SELİN
(inanamaz)
Oha o kadar da değil!...

Ozan, bir anda kendini yere atar, ölü taklidi yapar. Selin, kıkırdayarak güler, arkasına bakmadan yürümeye devam eder. Şımartılmaktan hoşlanmış ayakları yerden kesilmiştir. Ormandan nacak sesi gelmeye DEVAM eder.

Ozan, aşk dolu bakışlarla Selin'in arkasından bakar. Kerem, bir anda arkasından yetişip Ozan'ı paçasından yakalayıp sürüklemeye başlar. Ozan, paçasını kurtarmak için hamle yapar, kendini kurtaramaz. Kerem, bir anda Ozan'ın paçasını bırakır, kaçmaya başlar. Ozan, doğrulur ve Kerem'in peşine düşer. Ece, arkada kalmalarından yararlanıp Barış'ı ormanın içine doğru çeker, iki sevgili gurutpan ayrılırlar. Ağaca vuran baltanın sesi uzaktan gelmeye DEVAM etmektedir.

32

EXT.GÜN. ORMANLIK:

Ece ve Barış, ormanın içine doğru elele kıkırdaşarak koşarlar. Ece önde, Barış'ı ormanın içine doğru çekmektedir.

Ağaca vuran baltanın sesi hala duyulmaktadır ama gençler farkında değildirler.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ece, kocaman bir ağacın önüne gelip kütüğe sırtını verir. Barış'ı hırçınca kendine çekip öpmeye başlar. Barış, tatlı bir edayla işleri yumuşatır. Aşk içinde, gözleri kaymış birbirlerine bakarlar. Ece, dizleri üzerine düşüp Barış'ın pantolonunu açar. Barış keyifle sırıtmaktadır.

Ece, bir anda ayağa kalkıp ormanın içine doğru kahkahalar atarak koşmaya başlar.

ECE
BARIŞ BENİ YAKALAYAMAZ Kİ!

Şaşkınlık içindeki Barış, pantolonunu toplayıp Ece'nin peşine düşer.

BARIŞ
Seni küçük şıfırtı!

Ece, koşarak ormanın içine doğru ilerler. Attığı isterik kahkahalar O'nu kovalayan Barış'ı çıldırtmaktadır.

Ece, bir anda kendini bir evin önünde bulur. Ev, özenle yapılmış ağaçtan bir dağ evidir. Evin yan tarafından soba bacası az da olsa tütmektedir, dış duvarların üzeri masklar ve envai hayvan kafatası ile süslenmiştir. Bir yanda büyük bir örs ve demir ocağı vardır.

Ece, tereddüt etmeden seslenir.

ECE
KİMSE VARMI!!!!

Ece'nin sesiyle süre gelen balta sesi bir anda durur.

BARIŞ
ŞŞŞ... Napıyosun?

Bir süre etrafa bakınırlar. Cevap gelmez. Ece, Barış'ı elinden tutup çeker.

ECE
Gel!

Ece ve Barış, evin kapısına yönelirler.

33

EXT/INT.GÜN. ÖLÜCAN ESKİ EVİ ÖNÜ:

Evin kapısı kırılarak içeri doğru açılır. Kapıyı omuzlayarak içeri girmiş olan Mengene Recep sendeleyerek girişte durur, girişe koyduğu çiftesini alır. Evin içi karanlık ve toz içindedir.

Filiz, Mengene Recep'i iterek içeri girer. İphone'unun el lambasını açar, dikkatle etrafa bakınmaya başlar. Mengene Recep, tozdan hapşırma başlar, dışarı çıkar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

MENGENE RECEP
Öhöööö... Ben dışardayım...

Fiiz, çekmeceleri karıştırır, dolaplara bakar. Alelacele aranmaktadır.

Odalara girip gömme dolaplara, sandıklara bakar. Muammer'in düğün fotoğrafını bulur, bir kenara bırakır.

Eski kıyafetlerin arasında bir hastane dosyası bulur. Bu elindeki dosyanın orjinalidir.

FİLİZ
Eureka!

Filiz, dosyayı alıp salona geçer.

Filiz, döşegin tozunu alıp oturur. Evin arka kapısındaki kırık camdan ışık gelmektedir.

İphone'un lambasını tutup dosyayı açar. Dikkatle okumaya koyulur, gözlüklerini takıp fotoğrafları inceler. Can'ın profil fotoğrafı oldukça ilgisini çeker. Tarihe bakar.

FİLİZ
Oniki yıl...

Filiz, diğer fotoğrafları inceler.

CEM
Oniki yılda neye benzedin
acaba...

Bir anda arka kapıdan gelen ışık kesilir. Filiz bunun farkına varmaz.

Kapı korkunç bir gürültüyle parçalanarak açılır, elinde baltayla korkunç bir adam böğürerek içeri girer! Filiz, yerinden sola doğru sıçrar, döşegin sonundan yere düşer, avazı çıktığı kadar bağırır. Elindeki dosya saçılır, telefonu odanın bir yerine fırlar!

Mengene Recep, katılarak gülmeye başlar.

MENGENE RECEP
Korkma doktor hanım... benim
Mengene.

Filiz, söyleyecek bir şey bulamadan ayağa kalkar.

FİLİZ
Hayvan oğlu!...

MENGENE RECEP
Şaka ettik ama!

Mengene bozulmuştur. Filiz, hızlıca dosyayı toparlayıp çantasına koyar, arka kapıdan bahçeye çıkar.

EXT.GÜN. KAMP, ARABA:

Kerem, Yağız, Ozan ve Selin, kahkahalar atarak arabaya doğru koşarlar, nefes nefese kalmışlardır. Selin, en arkadan gelir.

SELİN
(Gülerek)
Ya çok adisiniz var ya...

KEREM
Kızım bişi demiyoruz ya! Doğa'nın çağrısına ayak uydurmuşlar işte! Arkadaşlarımız! Seviyoruz onları...

OZAN
Ece burda hamile kalırsa çocuğun adını Orman koysunlar!

Hep beraber gülerler.

YAĞIZ
Yayla olsun bence!

OZAN
Şşşşt! Sen karışma büyüklerin işlerine! Daha milli olmadın kuzum sen!

Arabanın yanında mangalın etrafına bırakılmış yemek torbalarını parçalayan köpeği ilk Selin görür.

SELİN
Ozan!

KEREM
HOOOOP! İTOĞLU İT!!! KIŞŞŞT!!!
HOOOŞT!

Köpek hırslayarak uzaklaşır. Kerem ve Yağız, arabaya doğru koşarlar. Selin, arkalarından atılır.

SELİN
YA RAHAT BIRAKIN KÖPEĞİ!!!

Ozan, arkadan Selin'i arzuyla süzer. Bakışları hayvanileşir. Eliyle dudağını siler ve arabaya yönelir.

Kerem, parçalanmış yemek poşetlerinin başına çökmüş, adeta ağlamaktadır.

KEREM
HAYIR!!! SUCUKLAR! SUCUKLARI YEMİŞ!!!

Ozan, arabada müziğin sesini sonuna kadar açar. Yağız, sağlam kalan yiyecekleri toplamaya koyulur.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Ya aç kalmış hayvancağız dağda
tek başına! Bulmuş yemiş!
Naaapsın bizi bulup sorucak hali
yoktu ya...

Yağız, bir paket sucuk bulur.

YAĞIZ

Kerem bak burda bi sucuk kaçmış
kurtulmuş olay yerinden!

Ozan, yerden bir kaç çiçek toplayıp arkadan Selin'e
yaklaşır.

KEREM

HOOP! Zulaya attıydım ben onu!
Ver buraya!

YAĞIZ

... çalılıların içine mi?

KEREM

Evet... Bak kurtulmuş... Gel şu
mangalı kurtaralım...

Yağız, mangalı düzeltir.

Ozan, bir anda Selin'e arkadan sarılır, arabada çalan
şarkıyı içten söyler, elindeki çiçekleri Selin'e verir.
Selin gülümser. Ozan, Selin'in dudaklarından nazikçe öper.
Selin, geri karçar. Ozan, Selin'in gözlerinin içine kurt
gibi bakmaktadır.

OZAN

Gel bak... Sana bişey
göstericem...

Selin, gülümser. Ozan, Selin'i elinden tutup az ötedeki
yayla evlerine doğru götürür.

Kerem, çalmakta olan berbat müziği kapatır, kendi tarzında
bir şeyler çalar.

35

INT.GÜN. KAMP YAKINI YAYLA EVİ:

Ozan, Selin'i bir evin içine çeker.

Evin içi berbat bir vaziyettedir.

Ozan, ani bir hareketle Selin'i duvara yaslayıp
sıkıştırır. Kızın gözlerinin içine bakar ve öpmeye
çalışır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Ozan napıyosun ya LEŞ gibi
burası, bırak beni!

OZAN

ŞŞŞ! Sus bakıyım sen... Bana bak
bi... Bana bak!

Selin, Ozan'ı istemez iter. Ozan, tekrar Selin'in üzerine gelir. Selin isteksizdir. Ozan, dudaklarını Selin'in dudaklarına yapıştırır.

36

INT.GÜN. ÖLÜCAN EV:

Barış Ece'yi tezgaha oturtmuştur, çılgınca sevişmektedirler. Ece, kolunu savurur tezgahdakiler yere düşer.

Ece'in arkasındaki camdan ağaçlar ve orman görünmektedir. Ağaçların arasından gölge halinde birisi çıkar. Bir süre Barış ve Ece'yi izleyip gözden kaybolur.

KAMERA, sağa doğru evin içini tarayarak gözden kaybolan silüeti takip eder.

Evin duvarlarında doğal malzemelerden yapılmış sanat esercikleri, Muammer ve karısının düğün fotoğrafı, birkaç kartpostal ve gazeteden kesilmiş resimler vardır. Bir kedi kuyruğu arada bir yere asılmıştır. Soba hala yanmaktadır. Arka kapının yanında boy boy balta ve nacak yan yana bırakılmıştır.

Arka kapının buzlu camında bir gölge belirir. Barış ve Ece'nin sevişme sesleri yükselir. GÖZ arka kapının anahtar deliğinden içeriye izlemeye başlar. Sevgililer beraber boşalır. GÖZ, delikten izlemeye devam eder.

ECE

Ufff...

BARIŞ

(nefes nefese)

Of... Ece...

KAMERA, hala izleyen gözdedir.

ECE

Iııı... Çok iyiydi...

KAMERA, izleyen gözden çekilip gene sağdan duvar boyunca devam eder. Duvarda asılı kapkacak ve envai el sanatı vardır. KAMERA, girdikleri kapıyı görür, Ece ve Barış'a döner. Üzerlerini giymişler, sevişmelerini bir öpücükle sonlandırırlar.

INT.GÜN. ÖLÜCAN ESKİ EV, DEMİR OCAĞI:

Filiz, Muammer'in eski demir ocağını inceler, Hatice'nin ona gösterdiği kolyeye benzeyen el işlerini görür etkilenir.

FILİZ
İnce ruhlu!

Mengene Recep, artık dayanamaz.

MENGENE RECEP
Hocam siz neyin nesisiniz?
Gelmişsiniz gudubet bir yaratığa
hayranlık duyuyorsunuz...

Filiz, Mengene Recep'e acıyarak bakar.

MENGENE RECEP(SÜRDÜRÜR)
Evet! Yok öyle iyi, yok böyle
ince... Ne oluyoruz ya böyle...
Söylesene sen neyin peşindesin...

Filiz, Ölücan'ın sanat eserlerini incelemeye döner.
Gördüklerine inanamıyordu.

FİLİZ
Ben onun hastalığıyla ilgili bir
araştırma yapıyorum...

MENGENE RECEP
Ne araştırması?

CEM
(elinde tuttuğu metal
kolyeye bakar)
Şunlara bak ne kadar özenle
yapılmış... Hastalığı şimdiye
kadar gördüğüm en mükemmel...
(pot kırdığını anlar)
...Yani mükemmel derken araştırma
açısından...

MENGENE RECEP
Anladım... Şimdi anladım...
Aslında bu işten bir çıkarın
olduğunu en baştan biliyordum...

Mengene Recep, bahçe kapısına yönelir.

FİLİZ
Dur gitme! Beni yaylaya
götürüyorsun...

MENGENE RECEP
NAH götürürüm.

Mengene Recep, Filiz'e döner, hareketi çeker.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

FİLİZ
Para veririm... bak 500 lira
vericem ama!

Mengene Recep, hızlı adımlarla arkasına bakmadan
uzaklaşır.

38

INT.GÜN. YAYLA EVİ:

Ozan, Selin'in dudaklarına yapışmış öpmeye çalışır. Selin,
başını kaçırıp Ozan'ı iter.

SELİN
Dur diyorum... Dursana be...
offf...

Arabadan hala bangır bangır MÜZİK sesi duyulmaktadır.

Selin'in kaşları düşmüş, yadırgayan bakışlarla Ozan'ı
süzmektedir. Ozan yarattığı gerginlikten memnun, bayık
gözlerle kıza bakmaktadır.

OZAN
İstiyorum seni!

Selin, duyduklarından tiksindir, Ozan'ı itmeye çalışır.

SELİN
Ben istemiyorum Ozan... Burda
olmaz...

Ozan, şımarık bir ergen edasıyla Selin'i iyice duvara
kıstırır.

OZAN
Farketmez güzelim, bazen
güzellikle olmuyor bu işler...

Ozan, iki eliyle Selin'in pantolonunun beline yapışır,
birden aşağı çeker. Selin, elleriyle pantolonunu yukarı
çekmeye çalışır.

SELİN
OZAN!!! NAPIYOSUN SEN???
BIRAKSANA BENİ! OZAN!!!

Ozan, başını Selin'in boynuna gömüp öpmeye başlar, tek
eliyle kemerini açar. Heyecanına hakip olamamaktadır.
Selin, artık gerçekten direnmektedir ve işin tadı
kaçmıştır.

SELİN
OZAAAAAAAAAN!!! BIRAK BENİ DEDİM
SANA!!!

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Selin, sağlı sollu Ozan'a tokat ve yumruklar yağdırmaya başlar. Ozan, on kadar darbeyi artan bir şaşınılık halinde kafasına suratına yer.

SELİN
BIRAK BENİ!!!

Ozan, Selin'den bir adım açılır, elinin tersiyle kızın suratına vurur. Selin, kukla gibi yere yapışır. Ozan, donup kalmıştır. Ozan, olup bitene anlam veremez bir edayla hareketsiz ve sessizce yerde yatan Selin'e bakar.

OZAN
Selin... İyimisin bebeğim?

Müzik değişir. Selin, sessizce doğrulur. Dudağı fena patlamış, ağzı kanamaktadır. Ozan, şok içinde Selin'e bakar, kalkması için elini uzatır. Selin, tek başına ayağa kalkar, sinirli bir şekilde kapıdan dışarı çıkar. Ozan'ın dili tutulmuştur.

39

INT/EXT.GÜN. ÖLÜCAN EV:

Ece, duvardaki bir çiviye asıllı asimetrik çiçek formundaki metal kolyeyi görür, eline alır.

ECE
Görüyor musun şunları? Ne şahaneler değil mi? Bence burda İstanbul'dan kaçmış bir sanatçı yaşıyor.

BARIŞ
Olabilir...

Ece, kolyeye göz koymuştur.

BARIŞ
(göz koyduğunu anlamıştır)
Yerine koy onu... Bize ait değil.

Ece, kolyeyi işaret parmağının etrafında çevirerek sarar, bakınmaya devam ederken gözleri arka kapıya takılır, bir süre emin olamaz, sonra şaşırır, bir anda paniğe kapılır.

ECE
BAARIŞŞŞ...

Anahtar deliğindeki göz kaçarak uzaklaşır, delikten içeri ışık sızar. Ece, çığlığı basıp ön kapıya koşar.

ECE
BARIIIIIİŞ!!! ORDA BİRİ VARDI
BARIŞ! BİRİ VARDI BİZE
BAKIYODU!!!

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ece, kendini kapıdan dışarı atar, korkuyla etrafa bakınır. Barış, Ece'nin peşinden dışarı çıkar.

BARIŞ
ECE!!! BEKLE!!! NE GÖRDÜN?!?

Barış'ın evden çıkmasıyla beraber arka kapı açılır, içeri ışık dolar.

40

EXT.GÜN. YAYLA EVİ-ARABA:

Selin, arabaya doğru yürürken sakın kalmaya çalışıp alelacele üzerini başını toplar, eliyle ağzını siler, elindeki kanı görür.

SELİN
Orospu çocuğu...

Ozan, arkasından gelir.

OZAN
SELİN!!! DURSANA Bİ...

Müziğin sesine rağmen Kerem ve Yağız, gelişlerini fark ederler. Bir tatsızlık olduğu bellidir.

Selin, ona bakan Kerem ve Yağız'a görür, görmesinler diye yüzünü çevirir, arabanın arkasına dolaşır. Ozan, olduğu yerde kalır. Selin, kapıyı açıp içeriden çantasını alır, yüzünü silecek birşeyler arar.

Kerem, Selin'e araba camının öteki tarafından şaşkınlıkla bakar, Selin'in ağzındaki kanı görür. Kerem ve Yağız, kızgınlık içinde Ozan'a bakarlar. Ozan, yavaş adımlarla arabaya doğru gelmektedir.

Yağız, Selin'in yanına gider, dudağının patlamış olduğunu görür, çok kızar. Selin, ters bir şey yapacağını hisseder, Yağız'ın kolundan sıkıca tutar.

SELİN
Dur... sen karışma...

YAĞIZ
Baksana şu haline ne yapmış sana böyle... Nasıl bir şey demem... bırak beni...

Yağız, Selin'in elinden kurtulur, birkaç adım geri çekilir, kızgınlık içinde Ozan'a bakar. Ozan, Yağız'ın kızgın bakışıyla uğraşmak istemez, Selin'e doğru yürümeye devam eder. Ozan, hiç beklemediği bir anda Kerem'in koşarak üzerine atlamasından sertçe yere düşer.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

KEREM

Ne yaptın lan sen?...

OZAN

Şişko siktir git, karışma bak...
Yoksa çok karışır bu iş...

Kerem, Ozan'ın üzerine yürür, tepesine çöküp yumrukları saydırmaya başlar. Yağız, şoktadır. Selin, birşey demeden seyreder.

41 **EXT.GÜN. YAYLA YOLU:**

Filiz, yayla yolunun üzerinde arabasıyla park etmiştir. Elindeki dosyayı inceler.

FİLİZ

(sanki analiz yapar gibi
kendi kendine konuşur)
Çok yaklaştım... Bakalım elimizde
neler var. Selim ustayı geçtik,
Ayı Süleymandan kurtulduk, Hatice
yayla dedi... Mengene yavşak
çıktı...

Filiz, söylediği son söz hoşuna gitmiş bir şekilde sırttır. GPS'den yayla yoluna bakar.

FİLİZ(SÜRDÜRÜR)

Bu yol beni ona götürecektir...

Arabayı çalıştırır, yaylaya doğru çıkmaya başlar.

42 **EXT.GÜN. KAMP, ARABA:**

Ozan ve Kerem, yerde yuvarlanmakta birbirlerini yumruklamaktadır. Yağız ve Selin, donuk bakışlarla seyrederler.

YAĞIZ

Abi!... KEREM... BEYLER...

Yağız, Kerem'le Ozan'ı ayırmaya çalışır. Selin'in iyice sinirleri bozulur ama müdahale etmemeye kararlıdır.

SELİN

BURDAN BİR AN ÖNCE GİTMEK
İSTİYORUM!!!

Barış ve Ece, koşarak arabaya doğru gelirler, çılgınlıkları kavgayı durdurur.

ECE

ARABAYI ÇALIŞTIRIIIIIN!

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

BARIŞ
TOPLANIN!!! GİTMEMİZ LAZIM!
BIRAKIN KAVGAYI HADİ ÇABUK
GİDİYORUZ...

Kerem ve Ozan, birbirlerini iterek ayaklanırlar. Nefes nefese kalmışlar, üstleri başları çamur olmuştur.

KEREM
Seni gömücem Ozan!...GÖMCEM LAN
SENİ!!!

ECE
(panik içinde)
Gitmemiz lazım gitmemiz lazım
gitmemiz lazım! Ozan NE duruyosun
hala arabayı ÇALIŞTIRSANA!!!

Ece, koşarak arabaya girer, kapıları kapatır.

SELİN
ECE!?!

Selin, Ece'nin arkasından arabaya girer.

YAĞIZ
Barış! ne oldu anlatsana...

Barış, nefes nefese kalmış arkadaşlarına bakar. İnanmayacaklarını düşündüğü için anlatmak istemez.

BARIŞ
Nooldu burda?... Niye kavga
ediyorsunuz?

Ozan, gıcık olur, Barış'ı yukarıdan aşağı süzer.

KEREM
Asıl size ne oldu lan!

OZAN
Fermuarın açık...

Barış, gözlerini Ozan'dan ayırmadan fermuarını çeker.

BARIŞ
Birin evine girdik, iş üstünde
yakalandık... Ece çok korktu...
Sanırım gitsek iyi olacak...

Ozan, kahkahayı basar. Kerem, sırf Ozan güldüğü için gülmemeye çalışır.

BARIŞ
Komik değil oğlum... bak...

OZAN
Komik tabi lan...

BARIŞ (SÜRDÜRÜR)
Ozan... Gitsek iyi olur...

OZAN
Niye lan... Peşinde "Jason" mı var?...

BARIŞ
OZAN! Harbiden... Uğraşamam şu an seninle! Ece'de iyi değil bak! Gel gidelim!

KEREM
Toplanalım Yağız... Tadı kaçtı zaten... Akşama zaten konserim var...

Ozan, gıcık olur.

OZAN
Bu mangal bitmeden şurdan şuraya gitmiyoruz... Araba bende... isterseniz yürüyün!

BARIŞ
Zaten köpek her şeyi yedi zaten elimizde bir şey kalmadı... Daha neyin mangalından bahsediyosun?

Ece, bir anda arabadan fırlayıp Ozan'ın üzerine atlar ve tekme tokat girişir.

SELİN
ECE DUR YAPMA!!!

ECE
OROSPU ÇOCUĞU!!! NAAAPTIN LAN KIZIN SURATINA! GÖT! GÖTÜR BİZİ BURDAN! GÖTÜR! ADİSİN... ADİ BİR HERİFSİN!

Ozan, şok olmuştur, gözleri faltaşı gibi açılır. Daha fazla dayanamaz, Ece'nin ellerini yakalar.

OZAN
SİKTİR GİT MANYAK OROSPU!

Ozan, Ece'yi sertçe iter, kız poposunun üzerine oturup ağlamaya başlar. Barış ve Kerem, Ozan'ın üzerine atılırlar. Yağız çaresiz, ne yapacağını bilemez bir halde Kerem'i abisinin üzerinden çekmeye çalışır, büyük bir kavga vardır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Bariş ve Kerem, Ozan'ın tepesine çökmüşler, sağlı sollu vururlar. Ece, kavgayı ayırmak ister ama Selin araya girer.

SELİN

Herkes hak ettiğini yaşar Ece...
Bırak karışma!

Kerem ve Barış, Ozan'ı yere sabitlemişlerdir.

BARIŞ

(nefes nefese)
Şimdi... Papi... Bizi eve
götürüyorsun... Paşa paşa...

KEREM

Tamam mı Ozi... Tamam mı?

Ozan, ikisine de kinle bakar, dişlerini sıkar, onaylıyormuş gibi başını sallar. Kerem ve Barış, Ozan'ın üzerinden kalkarlar. Ozan, ağızındaki kanı siler, öfke dolu gözlerini Yağız'a diker, kalkar arabaya doğru yürür.

Herkes, kötü birşey olacağını anlar.

SELİN

Ozan!...

KEREM

Daha ne yapıcan OZAN!

OZAN

Babamı çağıracağım... başka ne yapabilirim ki?

Ozan, şöför koltuğunun altından pırıl pırıl bir 357 Colt Python çıkartır, Kerem'e doğrultur, Kerem geri çekilir.

YAĞIZ

Abi ne yapıyorsun yaaa?...

SELİN

Ozan! Yeter artık! Kendine gel!

KEREM

Ne o beni vuracak mısın?

SELİN

Ozan saçmalıyorsun.

KEREM

Hadi vursana ha...

BARIŞ

Salaksın oğlum sen salak,
yaptığın şeyin farkında
değilsin...

ECE

Ya gidelim burdan artık lütfen
ya!

Selin ve Kerem'in aşağılamalarını kaldıramayan Ozan arabanın iki lastiğini tabancasıyla patlatır, sinirini yatıştırır.

OZAN

Hadi şimdi dönün bakalım evinize.

Grup, şok içinde arabaya bakar. Yağız, dizlerini dövüp kendi etrafından fır döner. Ece, ağlamaya başlar. Barış, öfkeden kıpkırmızı olmuştur.

BARIŞ

Ne yaptın şimdi lan sen?!? NE
YAPTIN???

KEREM

Bu gece burdayı!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
Bravoooooooooooo!!!

ECE

BEN BURDA KALMAM GECE MECE!!!

Yağız, tekrar telefonuna bakar.

YAĞIZ

Çekmiyo...

OZAN

Nooldu lan şimdi! İki tekere
kalmış adamlığınız! NOOLDU
ŞİMDİ!?!?

Ozan'ın 30m kadar arkasından, derenin öteki tarafından, ağaçların arasından MUAMMER(65) çıkar.

MUAMMER

HOOOP EVLAT!!! NE YAPIYORSUN?

Ozan, bir anda şaşkınlıkla arkasını döner, Silah ateş alır. Muammer, merminin çarpmasıyla çimlerin içine yıkılır, gözden kaybolur.

Herkes, şok içinde bir anda Muammer'in ortaya çıkıp aynı anda ortadan kaybolduğu noktaya bakar.

ECE

(ağlamaya başlar)
Orda biri vardı!

KEREM

Vardı... var mıydı?...

BARIŞ

Ozan! Birini vurdun...

OZAN

Vurmadım ben kimseyi...

Selin, şok içinde Muammer'in yıkıldığı yere doğru yürür. Yağız, Selin'i takip eder. Herkesin, eli ayağı titremektedir. Derenin kernarına kadar yürürler. Gözler Muammer'i aramaktadır ama kimseyi göremezler.

KEREM

Orda mı?

BARIŞ

Bilmiyorum ya... Orda galiba...

Ozan, yatan birini görür gibi olur, ellerini başına götürüp volta atmaya başlar.

SELİN

Karşıya geçelim.

KEREM

Çok uzak.

ECE

Barış lütfen götür beni burdan!

BARIŞ LÜTFEN YALVARIRIM.

Barış, sinirle Ece'ye döner.

BARIŞ

ECE SUSAR MISIN İKİ DAKİKA
DÜŞÜNMEYE ÇALIŞIYORUM!!!

Derenin karşısındaki ağaçların arasından bir nacak uçarak gelir, Barış'ın başını yalayarak geçer. Barış, olayın sıcaklığından ne olduğunun farkında değildir. Çıığı ilk Yağız basar. Ece, şoktadır.

ECE

Kulağın yok!...

BARIŞ

Kulağım? N... ne oldu ki?

Barış, elini kulağına götürür, elini acıyla geri çeker.

Ozan, Selin ve Kerem şaşkınlıkla bakmaktadırlar.

Barış, korkunç bir çıılık atar. Barış'ın çıığına boğuk bir inleme susturur. Arkalarında Ölücan'ın silüeti ormandan çıkıp Muammer'in düştüğü yere gider, inleyerek oturur.

ÖLÜCAN

B-bubbaaa...

Selin, dehşet içinde Kerem'in elini tutar, yola doğru koşmaya başlarlar.

SELİN

KOŞ KOŞ KOŞ!!!

Ece, dehşet içinde etrafa bakınırken yerde Barış'ın kulağını görür, tereddüt etmeden kulağı yerden alır, Barış'ın elinden tutar, Selin'in ardınca koşmaya başlar.

ECE

Barış, gel BARIŞ!!!

Ece ve Barış, yayla evlerine doğru koşarlar.

Kerem ile Selin, kolkola yayla evlerine doğru koşarlar.

Ozan, şoktadır olduğu yerde kala kalmıştır. Kıpırdamadan öylece durur. Yağız, abisini bu halinden kurtarmak için Ozan'ı çekiştirmeye başlar.

YAĞIZ

Abi gitmemiz lazım abi... Abi!...
Kendine gel hadi gidelim...
gidelim ABİ!

Ozan, yere çöker silah elinden düşer. Yağız, ağlamaya başlar.

Ölücan, yerde yatan babası Muammer'i tutup dizine dayar.

ÖLÜCAN

Buba...

Ölücan, ağlamaya başlar. Kocaman tuhaf kafatası, yamuk yumuk elleri ve kolları, uzun ince bacakları ve kocaman ayaklarıyla bu genç adam ve kollarımda inleyen Muammer, Dante'nin İnferno'sundan çıkıp Goya tarafından resmedilmiş bir kâbus gibidir.

YAĞIZ

Allahım Allahım yardım et bize
Allahım... Abi kalksana ne
yapıyorsun? Durma böyle...

Ozan, kardeşinin çekiştirmelerin kendine gelir, kalkar, adım adım gerilerler. Ölücan, can alıcı bir nara ile ayaklanır, Ozan'ın gözlerinin içine bakar, acı ile inler, Ozan'ın üzerine koşar, kocaman bacakları ile sıçrayarak dereyi aşar, Ozan'ın peşine düşer.

Ozan ve Yağız deli gibi kaçmaya başlarlar.

OZAN

KAÇÇÇ!!!

Ölücan, koşarken nacağı yerden kapar korkunç bir inleme ile koşmaya devam eder.

43

EXT.GÜN. YAYLA EVİ, ARKASI:

Kerem ve Selin, koşarak yayla evlerinin arasından geçerler. Selin, arkasına bakıp gelen Ece ve Barış'ı görür, Kerem'i tutarak durdurur.

Ece ve Barış, yanlarına gelince bir evin arkasına saklanıp Barış'ı oturturlar.

SELİN

Barış iyi misin?

BARIŞ

Kulağım, kulağım!!!

ECE

Bende bebeğim merak etme.

Kerem, Ece'nin elindeki kulağa bakar, kafasını çevirip kusmaya başlar.

Yağız, yanlarına gelir, Ozan'ı göremezler.

BARIŞ

Gitmemiz lazım... Gitmeliyiz..

Kerem ve Selin, acil telefon sinyali bulmak için kollarını kaldırırılar.

Yağız ve Ece, Barış'a yardım etmenin bir yolunu aramaktadır.

BARIŞ

Çekmiyo...

SELİN

Çekmiyo...

YAĞIZ

Çekmiyo...

ECE

Arabada ilk yardım çantası yok mu?

KEREM

Oraya dönmem ben.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ECE
YAĞIZ! Dönmeliyiz... Bişeyler
yapmalıyız! (Kereme döner)Niye
sen gitmiyorsun? Bir kerede işe
yarasan ne olacak?

Kerem, boş bir ifadeyle Ece'ye bakmaktadır.

BARIŞ
GİTMEMİZ LAZIM!!!

Bariş, ayaklanmaya çalışır ama devrilip kalır.

Selin ve Kerem, yoldan gelen Filiz'in arabasının sesini duyarlar.

ECE
SELİN BAK BİR ARABA GELİYOR!!!

Selin, yola doğru koşar. Kerem, birşey demeden astım ilacınca üç beş fıs çeker, Selin'in peşine düşer.

44

EXT.GÜN. YAYLA. FİLİZ ARABA:

Filiz'in arabası, suları yarararak yayla yoluna çıkar. Yaylanın güzelliği, terk edilmiş yayla köyü, karlı zirveler ve yoğun gürgen ormanları, devasa gökyüzü büyüleyici bir manzara oluşturmaktadır.

Penceresinin camını açarak arabaya temiz hava girmesini sağlar.

Filiz, uzaktan gelen bazı sesler duyar gibi olur, arabayı yavaşlatıp etrafı seyrederek, sesler giderek yaklaşmaktadır.

Filiz, hızla bir grup insanın korku içinde çılgınlıklar atarak ağaçların arasından çıkıp arabaya doğru koştuğunu görür, arabayı durdurur, ters bir şeyler olduğunu anlar, arabayı tekrar sürerek kaçan insanların üzerine sürer. Selin ve Kerem'in yanında durur.

KEREM-SELİN
(nefessiz)
Bize yardım edin lütfen!...

FILİZ
Ne oldu?

SELİN
(nefessiz)
Kazayla birisi vuruldu...
Sonra...

KEREM
Sonra birden canavar... balta
bişi attı, çocuğun kulağı koptu
yaaa....

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Filiz, kimden bahsedildiğini anlar, gözleri parlar.

FİLİZ

Can...

SELİN

KİM?!?

KEREM

Yoo öyle bir şey değil bu...
Bu... Bu hastalıklı biri...

Ozan ve Yağız, koşarak arabaya doğru gelmekte. Ölücan, arkalarından kovalamakta.

OZAN

HEEEEEEEEEEEEEEEEEEEY!!!!

YAĞIZ

KAÇIIIIIIIIIIIN.

Selin ve Kerem çılgılığı basarlar.

Filiz Ölücan'ın elinde nacakla Ozan ve Yağız'ı kovaladığını görür. Arabayı hızla o yöne sürer.

Ozan, arkasına bakmadan can havliyle kaçmaktadır. Hızla yaklaşan arabaya doğru koşar.

OZAN

Heyyy... YARDIM EDİİİİN!!!

Araba, yanında hızla geçerek sert bir şekilde Ölücan ile Ozan ve Yağız'ın arasında durur.

Filiz arabadan iner, ona doğru koşmakta olan Ölücan'ın karşısına dikilir, kendinden emin ve net bir tavırla Ölücan'ın karşısına dikilip avucu ile DUR hareketi yapar..

FİLİZ

CAN!... DUR! Yapma sana yardıma geldim.

Ölücan, nacağı ani ve sert bir darbeye Filiz'in kafasına geçirir. Nacak Filiz'in kafasının ortasına yapışır ve suratını ortadan böler.

Ozan ve Yağız ayaklarından çivilenirler.

Ölücan, nacağı Filiz'in kafasından çıkartamamış, sinir krizi geçirmektedir.

Selin ve Kerem, dönüp yoldan aşağı kaçmaya başlarlar.

Kerem'in astım ilacı yere düşer. Kerem farketmez.

Selin, Kerem'in elinden tutar, ormanlığın içinde gözden kaybolurlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Yağız, hala çalışmakta olan arabayı fark eder. Bir an için arabaya yönelmeye yeltenir.

OZAN
BU TARAFTAN KARDEŞİM,
BENİMLE GEL.

Ozan, Yağız'ı kendine gelmesi için çekiştirir.

OZAN
KOŞ!!!

Ozan ve Yağız, ağaçların arasına doğru kaçarlar.

Ölücan nacağı çekiştirmeye devam etmektedir. Nacak kurtulur. Ölücan, dizleri üzerine çöküp inleyerek ağlamaya başlar.

45 **EXT.GÜN. YAYLA, ORMANLIK:**

Kerem ve Selin, bilinçsizce koşarak ormanda nefes nefese kaçmaya devam ederler.

SELİN
Nerdeler?... Ne tarafa gittiler?

KEREM
SELİN!!! ... Sakin ol!

SELİN
Nerdeler Kerem? Nerdeler?

KEREM
Yukarıda kaldılar Selin... Bak...
Gitmemiz lazım burdan... Haydi
Selin gitmemiz lazım.

Selin, ağlamaktadır, dere yolu boyunca ilerlerler.

46 **EXT.GÜN. YAYLA EVİ:**

Barış, acı ve korku içindedir, ağzından sadece inleme sesleri çıkmaktadır. Ece Barış'ın ağzını kapatmıştır.

ECE
Ne yapacağımı bilmiyorum Barış...
Ne olur kendine gel!

BARIŞ
(acı içinde)
Merak etme Ece, ben iyiyim.

Ece ve Barış, evin köşesine saklanırlar. Ece, başını uzatıp gelen var mı diye bakar.

Ece, kendini hızlıca toparlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ECE
Barış! Gel benimle! Kalk aşkım...
Lütfen!!!

Barış, ayağa kalkar, Ece elinden tutup yönlendirir,
Koşmaya başlarlar.

47 **EXT.GÜN. ORMAN, SIK AĞAÇLIK:**

Ozan ve Yağız, deli gibi koşarlar. Ozan, bir an duraksayıp
avazı çıktığı kadar bağırır.

OZAN
SELİİİİİİİN...

Ölücan'ın çığlığı Ozan'a cevap verir.

ÖLÜCAN(SO)
UWAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!!!

Ozan ve Yağız, sestten irkilir kaçmaya devam ederler.

48 **EXT.GÜN. ORMAN, SIK AĞAÇLIK:**

Ölücan, hızla ağaçların arasından ustalıklı ilerler.
ÖLÜCAN TERS YÖNE KOŞMAKTADIR.

49 **EXT.GÜN. ORMAN:**

Kerem ve Selin, sık ağaçlar arasında zorluk içinde kaçmayı
sürdürürler. Bazı yerlerde ağaç dalları hızlı hareket
etmelerini engeller. Bir açık alanda durup soluklanırlar.
Şoktadırlar ve koşmaktan nefesleri tükenmiştir.

SELİN
Sence güvende miyiz?

KEREM
Emin değilim!... Ne olup
bittiğinden de emin değilim!

Kerem'in nefesi daralır. İlacını bulmak için elini cebine
atar ama aradığını bulamaz.

KEREM
İlacım! İlacım yok!!!

SELİN
Telefon açmalıyız... Yardım
istemeliyiz.

Kerem, telefonunu havaya kaldırıp çeken bir nokta arar ama
telefon çekmiyordur. Selin de telefonuyla çeken bir yer
arar ama nafi değildir.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Allah kahretsin! Çekmiyor, yok,
yok, çekmiyor! Burdan bir an
evvel kurtulmamız lazım...

Selin'in ayağı bir dala takılır, sendeler, telefonunu suya düşürür.

SELİN (SÜRDÜRÜR)

... Allahım, bir bu eksikti...

Telefonu sudan çıkartır, telefon ölmüştür, sinir içinde telefonunu fırlatır, telefon bir ağaca hızla çarpar, parçalanır.

SELİN (SÜRDÜRÜR)

... Ne yapacağız şimdi?

KEREM

Çeken bir yer bulana kadar devam
etmeliyiz... Kendini bırakma,
sana ihtiyacım var. Krize girmek
istemiyorum.

50

EXT.GÜN. ORMAN:

Ozan ve Yağız, tamamen yönünü kaybetmiştir. Ozan, önde Yağız 5-6 adım gerisinde dar ağaç dalları arasından geçerken çalılıkların çarpması sonucu canları yanarak koşmaya devam ederler.

Yağız, Ölücan'ın gelmediğinden emin olmak için arkasına bakar, kimseler yoktur, tam başını önüne döndüğünde kafasını kalın bir ağacın gövdesine çarpar, yere yığılır. Ozan, durumun farkında değildir, tabana kuvvet koşmaya devam eder.

51

EXT.GÜN. YAYLA YOLU, FILİZ ARABA:

Ece, Barış'a destek olası için koluna girmiş, ağaçların arasından yola doğru koşmaktadırlar. Barış'ın kulağı düşer.

BARIŞ

Kulağım, kulağım düştü.

Ece, bir anda Barış'ı durdurur, birkaç adım geri koşar, kulağı bulur, geri gelir, yola doğru koşmaya devam ederler.

Ece ve Barış açıklığa gelirler, Filiz'in arabasını fark ederler. Ölücan ortalıkta yoktur.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ECE

KOŞ! Barış koş kurtulduk!!!

Barış, arabayı görünce gözünde bir umut ışığı parlar, beti benzi atmış olsa da bir anda kendine gelir. Barış, Ece'nin önüne geçer, arabaya doğru koşmaya başlar.

ECE

SELİİİİİN!!!! SELİNNN, NERDESİN?

Barış, Ece'yi sertçe kolundan çeker, arabaya doğru sürükler.

ECE

Barış!

BARIŞ

SUS! YÜRÜ! Çabuk ol!

Arabanın yanına geldiklerinde Filiz'in cesedini görürler, ikisi de çılgınlığı basar.

Barış, panik içinde Ece'yi ite kaka sürücü tarafından arabaya bindirir.

BARIŞ

Yan koltuğa geç! GEÇ!!!

ECE

BARIŞ! Napıyosun! Selin'leri bulmamız lazım!!!

Barış, direksiyona yerleşip arabayı çalıştırır, motor ateşlemez.

ECE

BARIŞ!!! Araba falan kullanamazsın bu halde!!! DİNLE BENİ!!!

Ölücan, ağaçların arasından çıkıp açıklığa gelir, elinde kanlar içinde bir nacak vardır. Ece, çılgılık atar. Barış, kondağa asılmış gaza basmaktadır.

Ölücan, arabaya doğru koşmaya başlar.

ÖLÜCAN

DUVR!!! BAEKLE!!! BUBAAAAMI GÖTVÜRÜÜN!!!

Ece, çılgılık çılgılığadır. Barış'ın gözleri yuvalarından fırlayacak gibidir. Ölücan, tuhaf adımlarına rağmen hızla arabaya yaklaşır. Motor çalışır, Barış gaza basar, araba patinaj yaparak kalkar.

ÖLÜCAN
BVAEKLEEEEE!!!!

Barış, arabayı keskin bir manevra ile döndürür, süratle yola girer. Ölücan, arabanın arkasından koşmaya devam eder.

52

EXT/INT.GÜN. FİLİZ ARABA. DAĞ YOLU:

Barış, gaza basar ama el freni çekik olduğundan arabanın arkası atar. Barış, dikiz aynasından bakar, Ölücan'ın hala arabanın peşinden gelmekte olduğunu görür.

BARIŞ
ALLAHIM YARDIM ET! YÜRÜSENE LAN!!

Barış, debelenmektedir ama arabayı düzeltmeyi başaramaz. Ece, bağırmaktadır.

ECE
BARIŞ DUR SELİN'LERİ BULMAMIZ
LAZIM BARIŞ DUUR!!!

BARIŞ
SAÇMALAMA ECE ÖLMEK Mİ
İSTİYOSUN!!!

Barış, el frenini bulur ve boşaltır. Viraja girerken Ölücan dikiz aynasında gözden kaybolur. Barış, gaza iyice basar ve Toyota çok fazla süratlenir.

ECE
BARIŞ ONLARI BURADA BIRAKAMAYIZ!
DUR DİYORUM SANA!!!

BARIŞ
KES SESİNİ! KES SESİNİ SUS
ARTIK!!!

Ece'nin paniği öfkeye dönüşür. Barış'a vurmaya başlar.

ECE
DUR!!! ARKADAŞLARIMIZ ORDA
BARIŞ!!! ARKADAŞLARIMIZ ORDA!

BARIŞ
KAPA ÇENENİ! ARKADAŞIM FALAN YOK
BENİM!!! ANLADIN MI!!!

Araç iyice süratlenmiştir.

ECE
BARIŞ! Yavaşla nooolur yavaşla!

Barış, virajda kontrolü kaybeder arabayı iyice savurur. Ece, Barış'a vurmaya başlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ECE
BARIŞ DUUUR!!!

Barış, kontrolü iyice kaybeder, araba virajı alamaz, kayalık duvara hızla çarpar. Barış'ın kafası direksiyona çarpar. Ece, ön camdan beline kadar çıkar, kanlar içinde ön kaput'un üzerine yapışır.

53

EXT.GÜN. ORMAN:

Ormanın daha derinine girmiş olan Selin ve Kerem, çizik içindedirler. Kerem artık nefes alamamaktadır.

KEREM
Selin dur... devam edemiycem...
durmamız lazım... Soluklanmam
lazım.

Selin isteksizce durur. Dinlenmek için bir ağacın dibine saklanırlar. Bir süre soluklanıp dikkatlice etrafı dinlerler. Kerem, nefes almakta zorlanır.

SELİN
Devam edelim!

KEREM
Nefes alamıyorum Selin... nefes
alamıyorum... Hem nereye
gittiğimizi bilmiyoruz. Biraz
dinlenelim lütfen.

SELİN
Aşağı biyere ne biliyim... dere
işte ... nehir... denize çıkması
lazım...

Selin aptalca bir şey söylediğini düşünür.

SELİN
... Sen biliyomusun nereye
gittiğimizi?

KEREM
Bilmiyorum tabi ki... Sadece
dinlenmem lazım.

SELİN
(çiziklerini gösterir)
Şu halime ne haldeyim!...

Kerem, konuşmamayı tercih eder.

SELİN (SÜRDÜRÜR)
... Hadi kalk.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Karşılarına çıkan dereyi takip ederler, bir kaç adım sonra paçalarına kadar suyun içinde kalırlar. Kerem, gidecekleri yönü gösterip öne geçer.

KEREM
Şurdan gidelim... Belki bir Yola
çıkabiliriz.

Kerem, nefes almakta güçlük çekiyordur. Bu durum Selin için çok can sıkıcı bir hal almıştır.

SELİN
Dayanabilecek misin?

Kerem, anlamsızca başını sallar.

KEREM
Şimdilik iyiyim.

Dere boyuna sıkışıp kalmışlardır, suyun içinden ilerlemeye devam ederler.

54 **EXT.GÜN. ORMAN:**

Ozan, soluklanmak için durur, arkasına bakar kardeşi gelmiyordur. Biraz bekler, gelmez.

OZAN
Yağız!...

Merakla bekler, gelmez. Geldiği yöne yönelir.

OZAN (SÜRDÜRÜR)
(kısık ses)
... Yağız!...
(daha yüksek ses)
... Yağız!... YAĞIZZZZZ!

Ozan'ın sesi ormanda kaybolur, çaresizce etrafına bakınır.

55 **EXT.GÜN. YAYLA EVLERİ YAKINI:**

Ölücan, babasına sarılmış ağlamaktadır. Muammer, ağır yaralı ama hayattadır.

ÖLÜCAN
Buba.

MUAMMER
Hastaneye götür beni... Ben
ölürsem kimse bakmaz sana oğlum.

Ölücan, özenle yaranın üzerine bir kaç yaprak koyarak sıkıca kaşkoluyla sarar. Babasını sırtına yüklenir, düşmemesi için sıkıca belinden kendine bağlar.

Ölücan, köye doğru koşmaya başlar.

56 **EXT.GÜN. KAZA MAHALI:**

Bariş, acılar içinde uyanır. Önce nerde olduğunu anlayamaz. Gözlerini açmaya çalışır. Yüzü kan içindedir, sağ kaşı fena açılmıştır.

Eliyle yanını yoklar, Ece'nin ayağına değer, anlam veremez, bakar, Ece'nin ön camdan çıkmış, kanlar içinde kaputun üzerinde yattığını görür.

BARIŞ
ALLAHIM, OLAMAZ!!!

Bariş, panik içinde kendini arabadan dışarı atar. Çaresizce ağlamaya başlar, elleriyle ağzını kapatır.

BARIŞ
Yoooo... Hayır... Olamaz.

Doğrularak Ece'ye bakar. Elini uzatır ama dokunmaya cesaret edemez. Kulağı hala Ece'nin elindedir.

Bariş, nefes alış verişini hızlandırır, kendini toplamaya çalışır. Arabanın içine girip karıştırır. Su ve ilk yardım çantasını alarak yoldan aşağı koşmaya başlar.

Gün batmaktadır.

57 **EXT. AKŞAMÜSTÜ. ORMAN:**

Ozan, ormanda tamamiyle kaybolmuştur. Dehşet içinde etrafa bakınır, farkına varmadan bastığı bir dalın ayağının altında kayar, dengesini kaybeder, yamaçtan aşağı yuvarlanır, tek ayağı bir ağaç köküne takılır, baş aşağı sarkar, kurtulmaya çalışır başaramaz.

OZAN
YAĞIZZZZ...

Kurtulmaya çalışır başaramaz, tekrar kurtulmaya çalışır. Tam bağıracakken susmaya karar verir.

Baş aşağı ormanı sağlı sollu izler. Adete şoktadır.

OZAN
Panik yok... Panik yapma Ozan.

Tekrar sağa sola bakar, başı dönmektedir. Bir anda üzerine bir gölge düşer. Korkuyla yukarı, ayağının dala takılı olduğu yere bakar.

Ölücan, sırtında zorlukla nefes alan Muammer ve elinde nacağıyla bir kâbus gibi tam tepesine dikilmiştir. Ozan, can havliyle debelenmeye başlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ölücan, nacağını belinden çeker alır, havaya kaldırır, Ozan'ın ayağını tutan kökü keser.

Ozan kafa üzeri düşerken bir çığlık atar.

Hava kararmaktadır.

58 **EXT.AKŞAMÜSTÜ. YOL:**

Yol boyunca aşağı ilerleyen ve görmekte iyice zorluk çeken Barış, bir yandan elindeki su ve pansuman bezleriyle yüzünü tezlemektedir.

OZAN
(görüntü dışı)
AHHHH...

Ozan'ın çığlığı ormanda yankılanır. Barış iyice dehşete kapılır, korku içinde sesin nereden geldiğini dinler, ne yapacağına karar veremez.

59 **EXT.AKŞAMÜSTÜ. ORMAN:**

Kerem'in, nefessizliği giderek yoğunlaşır. Selin, ıslattığı fularıyla Kerem'in yüzünü soğuk su ile siler.

OZAN
(görüntü dışı)
AHHHH...

Ozan'ın çığlığını duyunca birbirlerine bakarlar.

Selin ve Kerem, cesaretlerini toplayıp dereden yukarı düşe kalka tırmanırlar. Kerem, nefes alamamasına rağmen gayretle ilerlemektedir. İkisi de oldukça ıslanmıştır.

SELİN
OZANNNN... YAĞIZZZ.

KEREM
Gel... Ses bu taraftan geldi.

Tüm gayretleriyle derenin taşları arasında tırmanmaya devam ederler.

60 **EXT.GECE. ORMAN:**

Ölücan, Ozan'ı ayağından tutmuş sürüklemektedir.

OZAN
AHHH... Dur lütfen... Bak istemeden oldu... AHHH...

Muammer'in hava kaçıran ciğerleri ve Ölücan'ın nefes hırıltısı birbirine karışır.

OZAN
...İMDAAAAAAT! YARDIM EDİN.

Ozan korku içindedir.

61 **EXT.GECE. ORMAN:**

Barış, yol boyunca sese koşmaktadır, durup dinler.

OZAN
(görüntü dışı)
YARDIM EDİNNN.

Barış, temkinli bir tempoyla ilerler ama yoldan ayrılmaz. Telefonun kontrol eder. Sinyal bulamaz.

62 **EXT.GECE. ORMAN:**

Kerem ve Selin, sesin geldiği yere doğru tırmanmaya devam ederler. Selin, durur ve Kerem'in durması için kolundan tutar.

SELİN
Sesi kesildi! Öldü, o da öldü.

Selin, ağlamaya başlar.

KEREM
Topla kendini Selin!

SELİN
OZANNNNN... OZAN NERDESİN?

OZAN
(görüntü dışı)
AHHH... AHHH...

Ozan'ın acı içindeki sesiyle daha da hızla tırmanmaya başlarlar. Kerem, eline çarpan bir ağaç dalının etkisiyle telefonu dereye, aşağıya düşürür.

SELİN
APTAL ŞİŞKO!... Ne bok yicez şimdi.

KEREM
Kes sesini, bağırma bana.

Selin, tırmanmaya devam eder. Kerem, arkasından sinirli bir şekilde zor nefes alarak yürür.

63

EXT.GECE. YOL:

Ölücan, sırtında Muammer ve arkasında sürüklediği Ozan'la dik bir yamaçdan ana yola çıkar, nefes nefesedir, Ozan'ı bacağını yere bırakır, nefeslenmeye çalışır.

OZAN
Lütfen... Çok üzgünüm istemeden
oldu... İstemeden oldu... Lütfen
affet beni.

Ölücan, hırıldayarak Ozan'a korkunç bir kin içinde bakar. Muammer, oğlunun ne yapacağını hisseder.

MUAMMER
(Zorlukla konuşur)
Yapma oğul...

Selin'in sesi bir anda yankılanır.

SELİN
(görüntü dışı)
OZAAAAAAN!!!

Ozan, panikle istemsiz cevap verir.

OZAN
SELİİİİİN!

Ölücan, Ozan'a vurmak için nacağını havaya kaldırır.

64

EXT.GECE. YOL:

Barış, dönemece varınca az ilerisinde Ölücan'ı görür.

Ölücan, nacağı Ozan'ın kafasına vurur. Nacağın tersiyle vurduğu için Ozan sadece bayılır.

Barış, dehşete düşer! Ozan hareketsiz yatmaktadır. Korkudan sesini çıkarmamak için elini ısırır.

Selin, bir kez daha seslenir.

SELİN
(görüntü dışı)
OZAAAAAATAAATAAN!!!

Barış, eline bir kaya alır, kayayı başının üzerine yukarı kaldırır, sırtını duvara yaslayarak karanlık içinde saklanıp bekler.

Ölücan, babasını köye yetiştirmek için bayır aşağı yol boyunca koşmaya başlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Köşede bekleyen Barış kayayı var gücüyle Ölücan'ın kafasının arkasına doğru vurur, Ölücan'ı ıskalayan kaya Muammer'in kafası karpuz gibi patlatır. Ölücan, dengesini kaybeder yere düşer...

ÖLÜCAN
BUUUBAAA...

65 **EXT.GECE. ORMAN:**

ÖLÜCAN
(görüntü dışı)
AAAAAAA...

Selin ve Kerem, sestem ürperirler, yola doğru tırmanmaya devam ederler.

66 **EXT.GECE. YOL:**

Barış, var gücüyle Ölücan'ın üzerine atılır. Ölücan, sırtında babasının cesedi olmasına rağmen ayağa kalkmayı başarır, Barış'ı duvara savurur.

Ölücan, yerde yığılı kalmış Barış'ın yanına gelir, nacağı tam indirecekken Ozan ayağa kalkıp onu tüm gücüyle iter, Ölücan yamaçtan aşağı düşer.

67 **EXT.GECE. ORMAN:**

Ölücan, Kerem ve Selin'in çok yakınında bir yere babası altta kalacak şekilde ÇAKILIR.

Selin, çığılığı basar.

SELİN
Neydi o ses öyle?

Kerem, yukarı bakar. Ozan ve Barış'ı görür.

KEREM
Bak yukardalar.

Selin ve Kerem, yanlarına doğru tırmanırlar.

68 **EXT.GECE. ORMAN:**

Ozan ve Barış, sefil halde birbirlerine tutunmuşlardır.

OZAN
Yağız, yağızım yok...

BARIŞ
Selin'le Kerem nerde?

Kerem ve Selin, yanlarına ulaşır buluşurlar.

SELİN
Burdayız, geldik...

Sevinç içinde birbirlerine sarılırlar. Selin, gözleriyle Ece'yi arar.

SELİN (SÜRDÜRÜR)
... Ece nerde?

Bariş, cevap veremez gözlerini kaçırır. Selin, suskunluktan öldüğünü anlar, ağlamaya başlar.

OZAN
Yağız da kayıp... Tam arkamdaydı sonra yok oldu. Onu bulmalıyız ne olur hadi!

BARIŞ
Yoksa Onu da mı?...

OZAN
Hayır... Hayır... Beraberdik diyorum sana, anlamıyormusun?

BARIŞ
Nerde peki?

OZAN
(yönü eliyle göstererek)
Şu tarafa doğru gitmemiz gerekir.

SELİN
Ece, Ece... Ece'nin yanına gidelim.

OZAN
O öldü diyor, duymadın mı? Şimdi Yağız'ı bulmalıyız.

KEREM
(yüksek sesle)
Arkadaşlar lütfen sakın olalım...
Bu halimizle kimseye yardımımız dokunmaz...

Üçüde aynı anda Kerem'e bakar.

KEREM (SÜRDÜRÜR)
... Bence yardım bulmalıyız.

OZAN
Siktir ulan ordan... Kardeşim yok
diyorum sen saçmalıyorsun!

Kerem, zorlukla nefes almaktadır.

Barış acı içinde elini kulağına götürür. Tekrar telefonunu kontrol eder. Sinyal yoktur.

Hep bir ağızdan Yağız'a seslenirler.

69 **EXT.GECE. ORMAN:**

Ölücan, uyanır. Sırtındaki babasını çözerek yanına yatırır, babasının yüzünü avuçlarının içine alır, eliyle babasının kan içindeki yüzünü temizler.

ÖLÜCAN
BUBAAA... UYUAN BUBAA...

70 **EXT.GECE. ORMAN:**

Orman korkunç bir nara ile yankılanır.

ÖLÜCAN
(görüntü dışı)
AAAAA...

Grup, irkilir.

KEREM
Ölmemiş...

Grup, panik içinde hızla yoldan aşağı Ozan'ın gösterdiği yöne doğru koşmaya başlarlar.

Kerem ilerlemekte çok güçlük çekmektedir, grubun gerisinde kalmıştır ve yardım edeni yoktur.

Ozan suçluluk içinde seslenir.

OZAN
YAĞIIIZZ, KARDEŞİMMM.

ÖLÜCAN
(görüntü dışı)
BUBAAAAA...

71 **EXT.GECE. KAZA MAHALI:**

ÖLÜCAN
(görüntü dışı)
AAAAA...

Ece, Ölücan'ın sesiyle irkilerek uyanır, Karanlıkta nerede olduğunu anlayamaz. Beline kadar ön camdan çıkıp kaputa başını fena vurmıştır ve cam kesiklerinden kafası kanlar içindedir.

ECE

Ihhh...

Ece, debelenir ama kendini kurtaramaz, Hala ne olduğunun farkında değildir. Gerisin geri kendini camdan çıkartıp yolcu koltuğuna oturur.

Arabanın içinde olduğunu anlar. Etrafına bakınmaya çalışır, Kanların yüzüne yapıştırdığı saçlarını eliyle kenara çeker.

ECE

Barış?... BARIIIIŞŞŞ!!!

Ece, korku içinde ağlamaya başlar, kapıyı açıp arabadan inmeye çalışır ama kapı sıkışmıştır, paniğe kapılır, ağlaması histeriye dönüşür, şoför koltuğuna geçmeye çalışırken yanlışlıkla kornaya basar.

ECE

İMDAAAAAAAAAAAAAAT!!! KURTARIN
BENİiiiiiiii!!!

Sesini duyurmak için KORNAYA basmaya devam eder.

72

EXT.GECE. YOL:

Sese ilk duyan Selin olur.

SELİN

Ece bu, yaşıyor bak...

Barış afallar. Ece'nin hayatta olma ihtimali bile onu şoka sokmuştur.

BARIŞ

Araba... Yolda yukarda...

Grup, Ece'yi kurtarmak için geri dönüşe geçer. Barış cep telefonunun ışığını açar.

73

EXT.GECE. ORMAN:

Ölücan, Ece'nin KORNA sesini duyar.

74 **EXT.GECE. KAZA MAHALI:**

Ece, KORNA çalmayı keser. Yolun aşağısından gelen sese kulak verir.

SELİN
(görüntü dışı)
ECEEE...

ECE
(acı içinde)
SELİNNN...

Ece, arabadan iner etrafına bakınır. Barış'ın kulağı hala elindedir. İç güdümlerle yokuş aşağı koşar. Karanlıkta sendeleyerek ilerlemeye çalışır.

75 **EXT.GECE. YOL:**

Selin, Barış ve Kerem, Ece'nin sesine doğru koşarlar.

ECE
(görüntü dışı)
SELİİN...

Ece, onlara doğru gelmektedir.

Ece, dönemecin ilerisindeki cep telefonu ışığını görür, heyecana kapılır.

Selin, Ece'yi yolun ilerisinde görür.

SELİN
İşte orda... ECEEEEE!!!!

Selin hızlanır. Ece, biraz daha gayret göstererek koşar. Kerem ve Barış biraz geridedir.

ECE
Burdayım Selin... Burdayım...

Birbirlerine tam buluştukları yerde yukarıdan kocaman bir kaya Ece'nin tam üzerine düşer. Selin, ilk önce ne olduğunu anlamaz, sevinç içinde koşmayı sürdürür, kayaya çarpar, kış üstü yere düşer.

Kerem ve Barış, şok içinde dona kalır. Kerem, kayanın geldiği yukarı bakar, Ölücan'ı görür.

ÖLÜCAN
YAHHH...

Ölücan, ağaçların arasında gözden kaybolur.

Selin, kayanın başında oturur, şok içinde kayanın altından çıkan Ece'nin koluna bakar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Ece'nin elinde Barış'ın kulağı durmaktadır. Bileğinde Ölücan'ın evinden aldığı kolye bağlıdır.

Selin ağlamaya başlar. Ece'nin elini okşar, parmaklarına dokunur. İpi çözerek bileğine bağlı kolyeyi alır, bağrına basar ve hüngür hüngür ağlamaya başlar.

Barış sendeleyerek kayanın yanına gelir. Kayayı yerinden oynatmaya çalışır, ağlayıp tepinir ama kayayı yerinden oynatmaya imkan yoktur.

BARIŞ

Bu şeyler olmuyor... bunlar
gerçek değil... ECEEEEEEEEEEEE!!!

Kerem, debelenerek kayayı kaldırmaya çalışan Barış'ın omuzuna sarılır, durdurur. Barış, Kerem'e gözyaşları içinde sarılır.

Kerem, Barış'ı bırakmadan Selin'i kolundan tutup kaldırır, Barış yardım eder.

Ozan, yolun gerisinde yere oturmuş olup biteni boş gözlerle izler.

76

EXT.GECE. ORMAN:

Yağız, ormanın karanlığında kayıp bir hayalet edasıyla ters yöne yürür.

Alnını ağaca çaptığı yerden akan kan suratında kurumuş, soğuktan titremektedir, boş gözlerle etrafa bakınır.

YAĞIZ

Abi... Selin... Kereeeeeem...

Bilinçsizce ağaçların arasında yürürken yaylanın açıklığını görür. Açıklığa doğru yürümeye devam eder.

İleride beyaz Range Rover'ı görür. Etrafına bakar. Kimseyi göremez. Arabaya doğru yürür.

Arabanın yanına varır. Kapıyı açıp içeri bakınır.

Sırt çantasını bulup ceketini giyer. Çantasını boşaltır, içine yiyecek, su, ilk yardım çantası, el feneri ve koltuğun altında bulunduğu bir kutu 357 mermiyi koyar.

Bir an düşünür. Herkesin ceketlerini de toplayıp yanına almaya karar verir. Kontakta anahtarı alır. Arabadan çıkar, kapıyı kapatır, anahtarlık düğmesine bakarak aracı kilitler.

Arabadan çıkan BİPBİP sesi yaylanın karanlığında yankılanır, flaşörler etrafı bir an için aydınlatır. Yağız, yola doğru tempolu adımlarla koşmaya başlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

YAĞIZ

Abimi bulmalıyım, Selin'i
bulmalıyım, bu dağ başından
kurtulmalıyım, abimi bulmalıyım,
Selin'i bulmalıyım, bu dağ
başından kurtulmalıyım...

Yağız, birden irkilerek geri kaçır. Filiz'in cesedi yolun ortasında yatmaktadır. Gözlerini cesetten ayırmadan genişçe etraflarından dolaşır.

Gerisin geri yoldan devam ederken bir şeye basır, dönüp bakar, Kerem'in astım ilacıdır. Alıp çantanın ön cebine koyar.

Karanlıkta yol boyunca koşmaya başlar.

YAĞIZ

Abimi bulmalıyım, Selin'i
bulmalıyım, bu dağ başından
kurtulmalıyım, abimi bulmalıyım,
Selin'i bulmalıyım, bu dağ
başından kurtulmalıyım...

Yağız, karanlıkta gözden kaybolur.

77

EXT.GECE. YOL:

Grup, Ece'nin cesedinin yakınında yol üzerinde oturup kocaman bir ateş yakmıştır.

Kerem, çok zor nefes almaktadır, morarmıştır.

Ozan, boş gözlerle ateşin içine bakar.

Selin, ateşin yanına çökmüş titremekte, ağlayarak Barış'ı izler.

Barış, Ece'nin kayanın altından çıkan avucunda kulağını görür, iyice kendini koyvererek kulağını alır.

Barış yol kenarından taşlar toplar. Ece'nin dışarda kalan kısımlarına üzerine özenle taşlar dizer, gözyaşları içinde sevgilisini defneder.

KEREM

Artık kaçacak halim kalmadı.
Buradan bir yere
ayrılmayacağım...

OZAN

Yağız kayıp!... Yağız'ı bulmamız
gerek...

Selin, nefretle Ozan'a bakar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN
HIYAR!... HAYVAN! Hepsi senin
suçun... Ece senin yüzünden
öldü... Anlıyor musun? Senin!!!

OZAN
Bağırma Selin!

Barış, ayaklanır o da sinirle Ozan'ın üzerine yürür.

BARIŞ
Silah nerde?

OZAN
Arabanın orda bi yerde... Arabada
bir kutu mermi de var...

KEREM
Olmaz... Başımıza ne geldiyse o
silah yüzünden geldi.

SELİN
Hala akıllanmadın değil mi?

OZAN
(Selin'i duymamazlığa verir)
Yerini Biliyorum...

Barış, Ozan'ın gözlerinin içine bakar.

BARIŞ
Kalkın gidiyoruz!

SELİN
HIÇBİR YERE GİTMİYORUM BEN! HELE
O NALET SİLAHIN PEŞİNDEN HIÇ Mİ
HIÇ!

Barış, Ozan'a bakar.

OZAN
Belki Yağız'ı da buluruz Selin!

SELİN
SİKTİR GİT! BEN BURADA KALİYORUM!

Ozan, Selin'e nefretle bakar. Ayağa kalkıp Barış'a arkasından gelmesini işaret eder. Barış ve Ozan, koşarak karanlıkta gözden kaybolurlar.

Kerem, konuşacak halde değildir.

SELİN
Ece, canım arkadaşım... Hepsi
onun suçu.

Selin, ağlamaya başlar.

78 **EXT.GECE. ORMAN:**

Tepede ağaçların arasında bir göz olup biteni görür,
duyar.

79 **EXT. GECE. ORMAN:**

Ozan ve Barış, hızlı bir şekilde silahın olduğu yöne doğru koşarlar.

80 **EXT.GECE. YOL, KAMP:**

Selin, şoktadır, titremekte dişleri kakırdamaktadır.
Kerem, nefes darlığından müzdarıptir, üzülerek Selin'e bakar.

KEREM

Selin... Lütfen... Gel yanıma...

Selin tepkisizdir.

KEREM (SÜRDÜRÜR)

... Selin sana diyorum... Yapma
hadi...

SELİN

Gitti... Bugün... Burda... Bu
gece... Ece'm o dağ parçasının
altında dümdüz olmuş... Adam
olacak götoğlanı karanlıkta silah
bulmaya gitti... Beni nefes
alamayan bir şişkoyla bırakıp hem
de! En iyi arkadaşımın doğal anıt
mezarıyla başbaşa!!! NE YAPIYORUM
BEN!!! NE BİÇİM İNSANLARLA
TAKILİYORUM BEN YA NAPIYORUM
BEN!!! Burada daha fazla kalamam.
Burdan gitmeliyim, yardım
bulmalıyım.

Selin, hüngür hüngür ağlamaya başlar. Kerem, nefretle
Selin'e bakar, ciğerleri hırıldar.

KEREM

Bunu hakediyosun çünkü...
Orospu...

Kerem, zorlukla doğrulur, yolun kenarına yürür, Fermuarını
açıp çişini yapmaya başlar.

KEREM

(kendi kendine söylenir)
Orospuya bak ya!... Keyfime
burdayım sanki.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Kerem'in iyice sinirleri bozulmuştur, başı dönmeye başlar, pantolonunu toplamaya çalışır, sendeler. Nefesi iyice daralmıştır, arkasını dönerken yere yıkılır.

KEREM

Selin yardım et bana.

Kafasını kaldırıp bakar, Selin orada değildir.

81

EXT.GECE. YAYLA:

Barış ve Ozan, koşarak yaylaya ulaşırlar. Araba uzakta görünür.

Ozan, nefesi yettiğince hızlanır.

Silahını attığı yere gelen Ozan bakınır.

OZAN

Burda bir yerde olmalı.

Ozan ve Barış, otların arasında silahı bulmaya çalışırlar.

357 Magnum telefonun ışığında parlalar.

Barış, Ozan'ı sertçe kenara iter, silahı alır.

Barış, elindeki silaha gözlerini dikmiş hızla nefes alır, topu açıp kaç mermi kaldığına bakar, üç mermisi kalmıştır.

BARIŞ

Üç... İki... Bir...

OZAN

Versene olm silahı...

Barış, Ozan'a sert bir bakış atar. Silahı vermeye hiç niyeti yoktur.

OZAN (SÜRDÜRÜR)

... Ver diyorum sana...

Ozan, arabayı açmaya çalışır. Araba kilitlidir!

OZAN (SÜRDÜRÜR)

... Assiktir.

Ozan, ceplerini arar. Arabanın anahtarının nerde olduğunu hatırlamaya çalışır. Camdan içeri bakar.

82 **EXT.GECE. YOL:**

Selin, koşar adımlarla yoldan aşağı ilerler, arkasından Ölücan geliyormu diye bakar, kimse yoktur, tam önüne döndüğünde ne olduğunu anlamadan bir anda karşısına Ölücan çıkar. Selin, dehşet içinde çığlığı basar.

SELİN
HAYIRR... İMDATTT...

83 **EXT.GECE. YOL, KAMP:**

Kerem Selin'in çığlığını duyar, irkilir. Sürünerek ateşin yanına gelir, zorla nefes almaya çalışmaktadır.

KEREM
SELİNİN... NERDESİN?

Zorlukla doğrulur, sesin nerden geldiğini anlamaya çalışır.

SELİN
(görüntü dışı)
AHHHHHHHH...

Kerem, tekrar irkilir ve sesin geldiği yere doğru nefes almakta giderek zorlanarak yürümeye başlar.

84 **EXT.GECE. YAYLA, YOL:**

Ozan ve Barış, hızla yoldan aşağı koşarlar.

SELİN
(görüntü dışı)
AAAHHHHHHH...

Uzaktan Selin'in sesini az da olsa duyarlar. Bir an durup birbirlerine bakarlar. Nefesleri kesilmiştir.

Var güçleriyle geldikleri yöne doğru koşmaya devam ederler.

85 **EXT.GECE. ORMAN, PATİKA:**

Ölücan, eliyle Selin'in ağzını kapalı tutarak ormanın içine sürükler. Selin, ağlamakta boşuna debelenmektedir, nefessiz kalır, mosmor kesilir.

Ölücan, durur, Selin'in ağzını bırakır. Selin, derin soluklar alır, sakin kalmaya çalışır, bağırır. Ölücan, Selin'i korkutmak için yüzünü yaklaştırır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

ÖLÜCAN
(beceriksizce)
BÖÖÖÖ...

Selin, bilerek çığlık atmaz.

ÖLÜCAN (SÜRDÜRÜR)
BÖÖÖÖÖ...

Selin, çığlık atmaz. Ölücan, sinirlenir, Selin'in saçından kavrayarak sağa sola savurur.

SELİN
(avazı çıktığı kadar)
AHHHHHH... BIRAK BENİ MANYAK...
AHHHH...

Selin, can acısıyla avazı çıktığı kadar bağırmaktadır.

SELİN
AHHH... BIRAK BENİ... AHHH...

Ölücan, Selin'i ormanın derinliklerine doğru sürükler.

86

EXT.GECE. SIK ORMAN:

Kerem, dalların arasından çıkıp açıklıkta etrafına bakınır.

Nefessizlikten kıpkırmızı olmuş, ter içindedir. Yüzü gözü, elleri çizik içinde kalmıştır.

SELİN
(görüntü dışı)
AAHHH...

Selin'in çığlığını dinler, zorluk içinde yürümeye devam eder.

87

EXT.GECE. YOL:

Barış, deli gibi koşar, elideki silahı sımsıkı tutmaktadır. Ozan Barış'ın peşinden ilerler.

Selin'in çığlıkları ormanın içinde yankılanır.

SELİN
(görüntü dışı)
YARDIM EDİN... AHHH...

Barış ve Ozan, duraklarlar. Nefesleri tükenmiştir. Aşağı, sesin geldiği vadiye bakarlar.

BARIŞ
Aşağıdan geliyor.

OZAN
SELİN, GELİYORUZ.

Ozan, yoldan aşağı ağaçların arasına dalarken kayar, Barış'ı kolundan yakalar, beraber bayır aşağı yuvarlanırlar. Silah bir el PATLAR!

88 **EXT.GECE. ORMAN, PUSU:**

Ölücan, silah sesine döner, gözü iyice kararır.

Yerden bulduğu bir naylon torbayla Selin'in ellerini ve ağzını bağlar. Selin, yerde kıvranır ama kendini kurtaramaz.

Ölücan, gözden kaybolur.

89 **EXT.GECE. ORMAN, PATİKA, TUZAK:**

Ölücan, geldiği yoldan geri gider, takip edenlerin nerden geleceğini tahmin etmeye çalışır.

Bir nacak darbesiyle ince bir fındık dalını kopartır. 40cmlik sivri bir kazık yontar, bu kazığı uygun yükseklikteki bir fındık dalına 90 derece sıkıca bağlar.

Ölücan, bu fındık dalını iple bağlayıp geriye çeker, aracın arkasından getirip patikanın karşısında yere çakar. Tuzak hazırdır.

90 **EXT. GECE. ORMAN, PATİKA:**

Kerem, derenin yanından yürür, iz arar. Kırık dallar, sürüklenme izleri bulmaya çalışır.

Adımlarını hızlandırmaya çalışarak takibe devam eder.

91 **EXT.GECE. ORMAN, DERE:**

Ozan ve Barış, perişan halde çok dik bir yamaçtan düşe kalka inerler, vadinin çok dik bir yerinde mahsur kalırlar.

OZAN
Az kalsın beni vuruyordun, ver silahı bana.

BARIŞ
Şşşş... Sus, konuşma.

Sessizlik içinde bir şeyler duymaya çalışırlar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

OZAN
SELİNNN...

BARIŞ
Sussana be...

Bariş ve Ozan, sessizlik içinde bir ses duymayı beklerler.

92

EXT.GECE. ORMAN, PUSU:

Ölücan, Selin'in yanına gelir, yavaşça çömelir, nacağı Selin'in görebileceğı bir yere koyar.

Ölücan, Selin'in ağzını çözer, Selin sessizce bekler.

Ölücan'ın istediğı bu değildir. Bağırmasını sağlamak için üzerine eğilir, tekrar korkutmaya çalışır.

ÖLÜCAN
BÖÖÖÖ...

Selin, Ölücan'ın ne yapmaya çalıştığını anlamıştır. Ne yaptığını bilircesine bağırılmaz, dudaklarını ısırır.

Ölücan'ın kaybedecek vakti yoktur. Yakınından bir ince dal seçer koparır. Selin'in tepesine dikilip poposunu kamçılamaaya başlar.

Selin, acı içinde çığlığı basar.

SELİN
YAPMA DURR... AHHH...

Ölücan, etrafını sakince kollar, gözden kaybolur.

93

EXT.GECE. ORMAN, DERE:

Ozan ve Barış, çığlıkları duyunca çıldırmışlardır.

OZAN
Selin bu... Selin...

BARIŞ
DAYAN SELİNN GELİYORUZ...

OZAN
Kızı öldürüyor!

Bariş, Ozan'a ne diyeceğini bilemez bir şekilde dehşet içinde bakar.

Ozan ve Barış, sanki düz duvara tırmanmaya çalışıyor gibi zorlanarak çıkmaya başlarlar. Isırgan otlarının arasına girerler. Barış, acıdan dengesini kaybeder yüzüstü yere kapaklanır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

BARIŞ
Ahhh... Çok fena yakıyorlar...

OZAN
Çabuk... Devam etmeliyiz...

94 **EXT.GECE. ORMAN, PATIKA, TUZAK:**

Kerem, nefesi tükenmiş bir halde yürümeye çalışmaktadır.

KEREM
SELİNİN.

Ölücan'ın kurduğu tuzağı farkında olmadan tetikler. Yaylanarak fırlayan fındık dalına bağlı kazık, Kerem'in çaresiz bakışları içinde sol kolu ile omuzu arasına sertçe saplanır.

KEREM
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAhhhh...

Kerem, acı içinde yere oturur ve acısıyla boğuşur. Kerem'in yarası fena kanar, kazık önden girmiş, arkadan çıkmıştır. Kerem, hareket ettikçe canı yanmaktadır.

95 **EXT.GECE. ORMAN:**

Ozan ve Barış, nefes nefese acılar içinde zorlanarak tepeye ulaşırlar. Nafeslenmek için durduklarında Ozan'ın gözü silaha gider.

OZAN
Silahı bana ver Barış.

BARIŞ
Siktir lan ordan, vermicem.

OZAN
O bana ait.

SELİN
(görüntü dışı)
IIIIHHH... YARDIM EDİN...

Barış, koşmaya başlar.

BARIŞ
Selin bu.

Sesin geldiği yöne koşmaya başlarlar.

EXT.GECE. ORMAN, PUSU:

Barış ve Ozan ne kadar çok ses yaptıklarının farkında değildirler, sakarca ve hızla ilerlemektedirler.

Selin'i uzaktan görürler.

OZAN

Selin geldim bak burdayız.

Hızla Selin'e doğru yönelirler.

SELİN

ÇABUK GELİN KURTARIN BENİ.

Barış, arkasında Ölücan'ın olduğunu anlar, arkasını döner, silahı çeviremeden Ölücan Barış'ın kafasını nacağıyla karpuz gibi ikiye ayırır.

Selin, gördüğü karşısında dehşete düşer, olduğu yerde nöbete girmiş gibi debelenmeye, çılgınlıklar atmaya başlar.

Ozan, hızla Ölücan'ın üzerine koşar.

OZAN

Amına kodumun canavarı seni...
Geberticem ulan seni HAYVANNN...
Geberticem ulan.

Ölücan, nacağını hazırlar, tam atacakken gözünün içine sert bir şekilde ışık tutulur. Ölücan, ışığı tutan kişiyi göremez, gözü kamaşır. Işığın tutulduğu yöne doğru nacağını fırlatır, el feneri havaya fırlayıp yere düşer.

Ozan 2m önünde Barış'ın parmaklarının arasında duran silahı kapar, yerde bir tur yuvarlanır, silahı Ölücan'ın kafasına doğrultur, ateşler. Ölücan'ın yanağı parçalanarak uçar, Ölücan devrilir.

SELİN

OZAN ÇABUK ÇÖZ BENİ!

Ozan, koşarak Selin'in yanına gider, ellerini çözer. Bir anda aklına gelir, dönüp ışığın geldiği yöne döner. El feneri yerde otların arasındadır, tuhaf tuhaf bakar, kardeşi olabileceğini düşünür.

OZAN

Yağız sen misin?

Bir inleme sesi duyar.

YAĞIZ

Ahhh...

Az ilerleyip Barış'tan geri kalanlara bakar, midesi kalkar bir an kusacakmış gibi hisseder. Ozan, el fenerine doğru ilerler, feneri alır ve çalılıklara doğru tutar. Yağız'ı, göğsünün ortasına saplanmış bir nacakla yerde yatarken görür, hızla yanına koşar.

YAĞIZ

Abi sonunda buldum seni...

OZAN

Kardeşim, burdayım yanındayım...

YAĞIZ

Abim beni bırakıp gitmez...

OZAN

Gidermiyim hiç kardeşim benim...
Nasıl giderim sensiz.

Ozan, Yağız'ın yarasına çaresizce bakar, nacağı ordan çıkarmak ister ama yapacak birşey yoktur.

OZAN

Aslanım benim... Sakın ölme
kardeşim... Bırakma beni...

YAĞIZ

Abii...

Ormanın içinden Kerem'in inlemesi duyulur ama kimse farketmez.

KEREM

(görüntü dışı)
YARDIM EDİN... AH... AH...

Selin, Yağız'ın yanına gelir.

OZAN

(hüngür hüngür ağlayarak)
Allahım, benim canımı al onu
alma. Ne olur allahım!

YAĞIZ

Abi birşey söylücem.

OZAN

Söyle kardeşim...

Yağız, yüzünde bir gülümsemeyle abisine bakar.

YAĞIZ

Abi... Sesimi kaydedermisin
abi...

Ozan, şaşkınlık içinde Yağız'a bakar, başıyla onaylayarak Yağız'ın cebinden telefonunu çıkartır, kayıt modunu açar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Arkada Kerem'in inlemeleri devam etmektedir.

KEREM
(görüntü dışı)
HEYYY... YARDIM EDİN... AYYY...

Yağız, dudaklarını telefona çevirir.

YAĞIZ
Ben Yağız Karaoğuz... Yayladaki
amcağı ben vurdum... Abimin bi
suçu yok... Seni seviyorum abi...

Yağız, son nefesini verir.

OZAN
(hıçkırıklarla)
YOOOO... HAYIR... KARDEŞİM,
KARDEŞİM... KARDEŞİM...

Selin, sarsıntı içindeki Ozan'a sarılmış hıçkıra hıçkıra ağlar.

Ozan, nacağı kardeşinin göğsünden çıkartmaya çalışır, beceremez.

SELİN
Ozan... Gitmemiz lazım...

Ozan, kardeşinin üzerine çökmüş ağlar. Selin, gözyaşları içinde Yağız'a bakmamaya çalışır.

SELİN
Hadi Ozan gidelim... Ne olur
götür beni buralardan... Çok
korkuyorum Ozan.

Ozan, Selin'in yalvarmasına duyarsız kalmaz, Selin'e güven verici bir şekilde sarılır.

Ozan, Yağız'ın yanında ceketleri ve sırt çantasını bulur, Selin'e ceketini verir, ceketine kavuşan Selin ağlamaya başlar.

Kerem'in iniltileri devam etmektedir.

KEREM
(görüntü dışı)
YARDIM EDİNNN...

Ozan, birden sesi duyar.

OZAN
KEREMMM?

Ses karşılardaki patikanın devamından gelmektedir.

EXT.GECE. ORMAN, PATİKA, TUZAK:

Ozan ve Selin, korkarak patikadan ilerler. İnleme sesi yaklaşır.

KEREM
(görüntü dışı)
Ahhhh...

Ozan, Selin'e durmasını işaret eder. Selin korkmasına rağmen dinlemez ve yoluna devam eder.

Selin, köşeyi döndüğünde çığlığı basar.

Kerem, dizleri üzerinde kalmış, omzuna saplanan kazık onu ayakta tutmaktadır.

Ozan, koşarak yetişir. Kerem'e bakıp ne yapacağını bilemez, kazığı tutar, ayağını Kerem'in omzuna koyar, var gücüyle çeker. Kerem'in çığlığı ormanda yankılanır.

KEREM
Ahh... Yavaş olsana be...
HAYVANNN...

Kerem, sırt üstü yere yığılır. Ozan ve Selin iki koluna girerler.

KEREM
(nefes alamamakta)
Aaaaaaaa..... aaaaa.... çok
acıyor.

OZAN
Yağız öldü Kerem, kardeşimi
öldürdü.

SELİN
SUS OZAN!

Ozan ve Selin, zorlukla Kerem'i kaldırırlar.

Arkalarından başka bir inleme gelir, dönüp bakarlar, Ölücan ayaklanmış, nacağını arkasından sürüyerek gelmektedir.

Ozan, silahı doğrultur ateş eder. Ölücan'ı gene kafasından vurur. Ölücan yığılıp kalır.

OZAN
Geber ucube GEBER...

Ozan ve Selin, Kerem'i taşıyarak ellerinden geldiğince hızlı yol almaya çalışırlar.

98 **EXT.GECE. ORMAN, PATİKA:**

Ozan ve Selin, Kerem'i zorlukla taşırlar, düşe kalka yola ulaşmaya çalışırlar.

99 **EXT.GECE. YOL, KAMP:**

Ozan ve Selin, Kerem'i taşıyarak yola ulaşırlar. Ece'nin altında kaldığı kaya yolun ortasında, yakmış oldukları ateş az aşağıdadır.

KEREM

Artık... dayanamıyacağım...
çocuklar.

OZAN

Emin misin?

SELİN

Gitmemiz lazım burdan...

KEREM

Gidecek halim yok Selin.

OZAN

Bu haliyle Kerem dayanamaz,
havanın aydınlanmasını
beklemeliyiz.

Zorlukla ateşin yanına gelirler. Ozan, Kerem'i ateşin başına yatırır.

Ozan, yol kenarındaki odun denklelerinden ateşe atarak alevleri canlandırır.

Selin, Kerem'in üzerine ceketini giydirir, yarasını kontrol eder.

KEREM

Böyle ölmek istemiyorum Selin!

SELİN

Ölmeyeceksin... Bak yanındayız,
topla kendini.

KEREM

Nefes alamıyorum.

Selin, Yağız'ın çantasını karıştırmaya başlar, ilk yardım çantasını çıkartır, Kerem'in yarasına pansuman yapar.

Ozan, Selin'in yanına gelir, kendi bileğine pansuman yaparken dikkatlice etrafı kollar.

Ozan silahını kontrol eder. Boş kovanları çıkartır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Hala akıllanmadın mı sen? Tüm bu olaylar onun yüzünden oldu... Bırak onları, çabuk ver onu bana...

OZAN

Sakin ol Selin, mermi kalmadı zaten.

Ozan, Yağız'ın çantasını kendine çekip cepleri karıştırırken Kerem'in ilacını bulur.

OZAN

Kerem! BAK!

Kerem, ilacı Ozan'ın elinden kapar, fısfıslanmaya başlar!

KEREM

Allah'ım!...

Ozan, çantayı karıştırırken donakalır, gözleri dolar.

OZAN

Canım kardeşim benim ya... Aslan kardeşim...

Selin, merakla dönüp bakar. Ozan, çantadan bir kutu 357 magnum mermi çıkartır.

OZAN (SÜRDÜRÜR)

... Kardeşim benim.

Selin, beklenmedik bir hışımla Ozan'ın üzerine atlar, mermileri almak için hamle yapar.

SELİN

YETEEEEER!!! VER O MERMİLERİ BANA
VEEEEEER!!!

OZAN

MANYAK KARI! bırak beni! Bırak diyorum.

Kerem'in nefesi rahatlamıştır, mutluluk içinde derin derin solumaya başlar.

KEREM

Allahım... Şükür sana Ya Rabbim... Ahhh...

Selin, saldırganlaşır, Ozan'ı yumruklamaya başlar.

SELİN

Hayır dedim... Ver onu bana.

Ozan, mermileri elinden geçirir, şaşkın bakışları altında mermiler yanmakta olan ateşin üzerine düşer.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

Kerem'in yüzünde boku yedik ifadesi belirir, son bir gayretle mermi kutusunu almaya çalışır, başaramaz.

Ozan, Selin'le beraber kendini yere atar.

Bir süre hiçbirşey olmaz. Bir anda mermiler tek-tek patlamaya başlar. Mermilerden biri Kerem'in boğazını delerek geçer, bir kaç mermide vücuduna isbet ederek olduğu yere cansız yığılır.

Selin ve Ozan, birbirlerinin boğazlarına dalmış bir halde olan biteni dehşet ve şaşkınlık içinde seyrederler. Ozan, yerinden kalkarak Kerem'in yanına yürür, başını ellerinin arasına alır.

OZAN

Kerem... Keremim... Hayır...

Selin, artık kaskatı kesilmiştir, olaya hiç tepki veremez, sadece Ozan'ı seyreder.

OZAN (SÜRDÜRÜR)

... Kerem... Keremim... Ne yaptım ben?

Ozan, kan içindeki ellerine bakarak haykırır.

Gün ağarmaktadır.

100 **EXT.SABAH. YAYLA, YOL ÜZERİ:**

Filiz'in cesedi yol üzerinde yatmaktadır.

101 **EXT.SABAH. ORMAN, PUSU YERİ:**

Barış, parçalanmış kafasıyla ormanın içine yerdedir.

Yağız'ın cesedi otların arasında yatmakta.

102 **EXT.SABAH. YOL:**

Duvara çarpmış olan Filiz'in arabası...

103 **EXT.SABAH. YOL:**

Ece'nin altında kaldığı kayanın altından sızan kan.

104 **EXT.SABAH. YOL,KAMP:**

Kerem, sönmekte olan ateşin yanında ölü yatmaktadır.

105 **EXT.GÜN. YOL:**

Ozan ve Selin, yol boyunca dik kayaların yamaçlarının altında bitkin bir şekilde ilerler.

Selin Ozan'ın elini tutar, kolunun altına girer.

Acele adımlarla köye ulaşmaya çalışırlar.

106 **EXT.GÜN. ORMAN, YOL:**

Ozan ve Selin, dönemeçten çıkarlar, gürül gürül bir şelale sesi gelmektedir, birden yukarıdan gelen uğultu gibi bir ses duyarlar.

Ölücan, sırtında babası ileride yolun üzerindeki yamacın tepesinden Ozan ve Selin'e bakar, nereye gittiklerini biliyordur.

Kafasındaki mermi yaraları korkunç gözükmekte, kan ve ur akmaktadır.

SELİN

Ozan! O ses neydi?

OZAN

Ölmedi galiba.

Ölücan, dikkatle bir açıklarını kollayarak takibe devam eder.

SELİN

Ozan! GEL!!!

Ozan ve Selin, şelale sesine doğru ormanın içine girerler.

107 **EXT.GÜN. ORMAN, DERE BOYU, ŞELALE:**

Ozan ve Selin, koşarak derenin içine girerler, su boyunca hızla ilerlemeye çalışırlar, arkalarını kontrol etmeyi ihmal etmezler.

Dere ağzı genişler ve akıntı güçlenir.

EXT.GÜN. ORMAN, ŞELALE:

Hemen önlerinde 15mlik bir şelale aşağıdaki göleti su doldurmaktadır.

Şelale çok diktir. Selin, inmek için güvenli bir yer bakınır. Ozan, yanına gelir, aşağı bakamaz.

OZAN
Burdan aşağı inemem ben.

SELİN
Mecbursun!

OZAN
VERTİGOM VAR!!!

Selin, dik kayalıklardan aşağı inmeye başlar.

OZAN
SELİN YAPMA!!! saçmalıyosun
SELİN!!!... Çok dik burası...
Başka bir yol bulalım.

SELİN
Kaybedecek zamanımız yok Ozan...
Yapabilirsin... Benim geldiğim
yolu kullan.

Ozan, panik içinde etrafına bakınır, gidecek bir yer yoktur. Ölücan'ın elinde nacakla ona baktığını görür, dehşete kapılır.

OZAN
(kendi kendine mırıldanır)
Ölmemiş...(Selin'e aşağı bakarak
seslenir) Seliiiiin! Geliyor
Selin!

Selin, konsantrasyonunu bozmadan inmeye çalışır, çok dikkatlice ve vakit kaybetmeden aşağı tırmanmaya devam eder.

OZAN
Selin geldi burdaaa.

Selin, paniğe kapılır, hızlı hareket eder tutunamaz, kısa bir mesafe aşağı düşer, zorlukla tutunur, elinden geldiğince hızlı bir şekilde şelaleden aşağı iner.

SELİN
Ozannn... Çabuk gel... Durma
orada...

OZAN
(görüntü dışı)
Sıkıştım burdaaa... Sen git,
kurtar kendini.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN
Gelmelisin Ozan... Hadi gel,
çabuk ol.

Ölücan, sırtında babası Ozan'ın karşısına dikilmiş dikdik bakmaktadır. Ozan, kenara sıkışmıştır.

OZAN
Lütfen yapma dur... Bu kadar
yetmez mi? Kardeşimi de aldın...

Ölücan, nacağın sapını sıkıca kavrar, Ozan anın geldiğini anlamıştır.

OZAN
... Kardeşim bekle geliyorum.

Ölücan, nacağı var gücüyle savurur, nacak Ozan'ın kafasına saplanır. Ölücan nacağı çekip alınca cansız bedeni şelaleden aşağı gölete düşer.

109 **EXT.GÜN. ORMAN, DERE BOYU:**

Selin, tam önüne düşen Ozan'ın cansız bedenini görünce çığlıklar içinde var gücüyle arkasına bakmadan koşmaya başlar. Gölet kana bulanır.

Selin, panik içinde, nefes nefese kaçar.

Selin, dere boyunca hızla ilerler, buz gibi su, yorgunluk, ağaç dallarının çizikleri onu bitap bırakır.

Koşmaya gayret eder.

110 **EXT.GÜN. ORMAN, KÜÇÜK BİR ŞELALE:**

Selin'in karşısına bir ırmak çıkar, geçmeye başlar, arkasında duyduğu sese aniden döner, dengesini kaybeder aşağı düşer.

SELİN
(düşerken)
AHHH...

Ayağı iki taşın arasında kalır, bacağı kırılır.

SELİN
AHHH... ALLAHIM... AHHH...

Selin, zorlukla ayağını kurtarır, sürünerek dere kenarına çıkar.

Kırık kemik yüzeye çıkmıştır ve berbat görünmektedir. Selin, derin acı bir çığlık atar.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN
YARDIM EDİNİN... LÜTFEN BİRİSİ
BANA YARDIM ETSİN... AHHH...

Selin, saklanacak bir yer bulmak için sürünmeye çalışır, sürünmeyi başaramaz, inleyerek çaresizlik içinde ağlamaya başlar.

111 **EXT.GÜN. ORMAN, DERE:**

Ağaçlar dereyi örtmüş, Selin yattığı yerde gözükmemektedir. Acılı sesi ormanda yankılanır. Üzerine bir kuş öter.

SELİN
(görüntü dışı)
YARDIM EDİN... AHHH...

Orman engin ve ıssızdır. Selin'in ekolanan çağrısına cevap gelmez.

112 **EXT.GÜN. ORMAN, KÜÇÜK BİR ŞELALE:**

Selin, çok üşümüştür titremektedir. Ağlayacak hali bile kalmamıştır. Güneş iyice yükselmiş. Artık hava günlük güneşlik olmuştur. Selin, ne yapacağını bilemez halde yardım ummaktadır.

SELİN
YARDIM EDİN LÜTFENNN...

Ölücan, dere yolunda belirir. Sirtında Muammer'in cesedi bağlıdır. Selin, paniğe kapılır, hareket edecek durumda değildir.

SELİN
Lütfen yapma...

Selin, ağlamaya başlar. Ölücan, Selin'in yanına gelir. Bir kıza bir de kırık bacağına bakar, Ece'den aldığı kolyeyi el bileğine sarılmış olarak görür.

SELİN
LÜTFEEEEEN, LÜTFEN BEN KİMSE
İNCİNSİN İSTEMEDİM LÜTFEEEEENNN...
BEN BABANA BİRŞEY YAPMADIM...

Ölücan, Muammer'in cesedini sırtından indirir, düz bir yere yatırır, babasının yüzünü okşar. Selin, Ölücan'ın babasına bağlılığını görünce üzülür, tüm bunları babası için yaptığını iyice kavrar.

ÖLÜCAN
Buba... Bubam...

Ölücan, Selin'e iyice yaklaşır.

(Sahnenin devamı sonraki sayfada)

SELİN

Ne olur yapma... Ne olur... Ben
babana bir şey yapmadım.

Ölücan, Selin'i kucaklayarak kaldırır, yola doğru yürümeye başlar. Selin, minnet ve korku karışımı açıklanamaz hisler içindedir.

SELİN

Lütfen bana bir şey yapma...

Ölücan, köy yoluna doğru saparak hızla kucağında taşıdığı kızı hastaneye yetiştirme çabasıyla yürür. Selin, kırık bacağının ağrısıyla inlemekte ağlamaktadır.

113

EXT.GÜN. ORMAN, KÖY YOLU:

Tabut ve Çivi, arkalarında aynı eşek ormana doğru yürürler.

SELİN

(görüntü dışı)

AHHHH... AHHH... AHHH...

İkili, Selin'in böğüre böğüre ağlama sesini duyarak irkilirler.

ÇİVİ

Ne oluyor lan?

Hızla yoldan yukarı tırmanırlar. Ölücan'ı kucağında bir kızı taşıırken görürler.

ÇİVİ

Bu o değil mi lan?

Tabut ve Çivi, gördüklerini doğru analiz edemezler.

Tabut panikler, omuzunda taşıdığı kadın çantasını açar, beze sarıllı bir şey çıkartır, bezi açar, Browning tabancasına şarjörü takar, namluya bir mermi sürer, korku içinde gelmekte olan Ölücan'a yaklaşır.

Tabancayı Ölücan'ın şakağına dayar, daha kimse ne olduğunu anlamadan tetiği sıkar, mermi şakağın diğer tarafından çıkar. Ölücan, olduğu yere yığılır. Selin, yere düşüp şoka girer. Ölücan'a bakıp histerik bir şekilde ağlamaya başlar.

SON